

Publicatieblad

van de Europese Unie

L 139

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

61e jaargang

5 juni 2018

Inhoud

I *Wetgevingshandelingen*

RICHTLIJNEN

- ★ **Richtlijn (EU) 2018/822 van de Raad van 25 mei 2018 tot wijziging van Richtlijn 2011/16/EU wat betreft verplichte automatische uitwisseling van inlichtingen op belastinggebied met betrekking tot meldingsplichtige grensoverschrijdende constructies** 1

II *Niet-wetgevingshandelingen*

VERORDENINGEN

- ★ **Uitvoeringsverordening (EU) 2018/823 van de Commissie van 4 juni 2018 tot beëindiging van het gedeeltelijke tussentijdse nieuwe onderzoek van de compenserende maatregelen die van toepassing zijn op de invoer van bepaalde regenboogforel van oorsprong uit de Republiek Turkije** 14

BESLUITEN

- ★ **Uitvoeringsbesluit (EU) 2018/824 van de Commissie van 4 juni 2018 tot beëindiging van de antidumpingprocedure betreffende de invoer van ferrosilicium, van oorsprong uit Egypte en Oekraïne** 25

NL

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

I

(Wetgevingshandelingen)

RICHTLIJNEN

RICHTLIJN (EU) 2018/822 VAN DE RAAD

van 25 mei 2018

tot wijziging van Richtlijn 2011/16/EU wat betreft verplichte automatische uitwisseling van inlichtingen op belastinggebied met betrekking tot meldingsplichtige grensoverschrijdende constructies

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name de artikelen 113 en 115,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Handelend volgens een bijzondere wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Om nieuwe initiatieven op het gebied van fiscale transparantie op het niveau van de Unie te faciliteren, is de afgelopen paar jaren een reeks wijzigingen aangebracht in Richtlijn 2011/16/EU van de Raad ⁽³⁾. Bij Richtlijn 2014/107/EU van de Raad ⁽⁴⁾ is de door de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) ontwikkelde gezamenlijke rapportagestandaard (Common Reporting Standard — „CRS”) voor inlichtingen over financiële rekeningen binnen de Unie ingevoerd. De CRS voorziet in de automatische uitwisseling van inlichtingen over financiële rekeningen van niet-fiscale inwoners en vormt het mondiale kader voor die uitwisseling. Richtlijn 2011/16/EU is vervolgens gewijzigd bij Richtlijn (EU) 2015/2376 van de Raad ⁽⁵⁾, die voorziet in de automatische uitwisseling van inlichtingen over voorafgaande grensoverschrijdende fiscale rulings, en bij Richtlijn (EU) 2016/881 van de Raad ⁽⁶⁾, die voorziet in de verplichte automatische uitwisseling van inlichtingen tussen belastingautoriteiten met betrekking tot landenrapporten van multinationale ondernemingen. Gezien het nut dat antiwitwasinlichtingen kunnen hebben voor de belastingautoriteiten, is de lidstaten bij Richtlijn (EU) 2016/2258 van de Raad ⁽⁷⁾ een verplichting opgelegd om belastingautoriteiten toegang te geven tot

⁽¹⁾ Advies van 1 maart 2018 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

⁽²⁾ Advies van 18 januari 2018 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

⁽³⁾ Richtlijn 2011/16/EU van de Raad van 15 februari 2011 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen en tot intrekking van Richtlijn 77/799/EEG (PB L 64 van 11.3.2011, blz. 1).

⁽⁴⁾ Richtlijn 2014/107/EU van de Raad van 9 december 2014 tot wijziging van Richtlijn 2011/16/EU wat betreft verplichte automatische uitwisseling van inlichtingen op belastinggebied (PB L 359 van 16.12.2014, blz. 1).

⁽⁵⁾ Richtlijn (EU) 2015/2376 van de Raad van 8 december 2015 tot wijziging van Richtlijn 2011/16/EU wat betreft verplichte automatische uitwisseling van inlichtingen op belastinggebied (PB L 332 van 18.12.2015, blz. 1).

⁽⁶⁾ Richtlijn (EU) 2016/881 van de Raad van 25 mei 2016 tot wijziging van Richtlijn 2011/16/EU wat betreft verplichte automatische uitwisseling van inlichtingen op belastinggebied (PB L 146 van 3.6.2016, blz. 8).

⁽⁷⁾ Richtlijn (EU) 2016/2258 van de Raad van 6 december 2016 tot wijziging van Richtlijn 2011/16/EU wat betreft toegang tot antiwitwasinlichtingen door belastingautoriteiten (PB L 342 van 16.12.2016, blz. 1).

de customer due diligence-procedures die door financiële instellingen worden verricht op grond van Richtlijn (EU) 2015/849 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾. Hoewel Richtlijn 2011/16/EU herhaaldelijk is gewijzigd om de belastingautoriteiten meer middelen te verschaffen om te reageren op agressieve fiscale planning, is het nog altijd nodig bepaalde specifieke transparantieaspecten van het huidige fiscale kader te versterken.

- (2) Het is voor de lidstaten almaar moeilijker om hun nationale belastinggrondslagen tegen uitholling te beschermen nu fiscale planningsstructuren steeds geraffineerder worden en vaak profiteren van de toegenomen mobiliteit van kapitaal en personen binnen de interne markt. Dergelijke structuren bestaan gewoonlijk uit constructies die zich over meerdere rechtsgebieden uitstrekken, waarbij belastbare winsten worden verschoven naar gunstigere belastingregimes of de totale belastingdruk op een belastingplichtige wordt verlaagd. Daardoor lopen de lidstaten vaak aanzienlijke belastinginkomsten mis en kunnen zij moeilijker een groeivriendelijk fiscaal beleid voeren. Het is dan ook van wezenlijk belang dat de belastingautoriteiten van de lidstaten volledige en relevante informatie over mogelijk agressieve fiscale constructies krijgen. Daarmee zouden deze autoriteiten onverwijld kunnen reageren op schadelijke fiscale praktijken en mazen dichtend door wetgeving vast te stellen of door passende risico-beoordelingen en belastingcontroles te verrichten. Dat belastingautoriteiten niet reageren op een gemelde constructie dient echter niet te impliceren dat ze de geldigheid of belastingbehandeling van die constructie aanvaarden.
- (3) Aangezien het merendeel van de mogelijk agressieve fiscale planningsconstructies zich over meer dan één rechtsgebied uitstrekt, zou de melding van inlichtingen over dergelijke constructies nog meer resultaat opleveren als die inlichtingen ook tussen de lidstaten zouden worden uitgewisseld. Met name de automatische uitwisseling van inlichtingen tussen belastingautoriteiten is van wezenlijk belang om die autoriteiten de informatie te bezorgen die zij nodig hebben om op te treden wanneer zij agressieve fiscale praktijken vaststellen.
- (4) Vanuit het inzicht dat een transparant kader voor de ontplooiing van bedrijfsactiviteiten kan bijdragen aan de bestrijding van belastingontwijking en -ontduiking op de interne markt, is aan de Commissie gevraagd om initiatieven te nemen voor de verplichte melding van informatie over mogelijk agressieve fiscale planningsconstructies overeenkomstig actiepunt 12 van het OESO-project inzake grondslaguitholling en winstverschuiving (BEPS). In dit verband heeft het Europees Parlement aangedrongen op strengere maatregelen tegen intermediairs die hun medewerking verlenen aan constructies die tot belastingontwijking en -ontduiking kunnen leiden. Het is tevens belangrijk erop te wijzen dat de OESO in de G7-verklaring van Bari van 13 mei 2017 inzake de bestrijding van fiscale criminaliteit en andere illegale geldstromen is gevraagd zich te buigen over manieren om constructies aan te pakken die zijn bedacht om rapportering overeenkomstig de CRS te omzeilen of die bedoeld zijn om uiteindelijk begunstigden af te schermen met niet-transparante structuren en zich daarbij te beraden op modelvoorschriften voor verplichte openbaarmaking die voortbouwen op de voor ontwijkingsconstructies gevolgde benadering die is beschreven in het verslag over BEPS-actie 12.
- (5) Er dient op te worden gewezen dat bepaalde financiële intermediairs en andere aanbieders van belastingadvies hun cliënten kennelijk actief hebben geholpen om geld in het buitenland te verbergen. En hoewel de bij Richtlijn 2014/107/EU ingevoerde CRS een belangrijke stap voorwaarts is naar de totstandbrenging van een kader van fiscale transparantie in de Unie, althans wat inlichtingen over financiële rekeningen betreft, is er nog ruimte voor verbetering.
- (6) De melding van mogelijk agressieve grensoverschrijdende fiscale planningsconstructies kan daadwerkelijk bijdragen aan de inspanningen die worden geleverd om een eerlijk belastingklimaat op de interne markt te scheppen. In dit verband zou een verplichting voor intermediairs om de belastingautoriteiten te informeren over bepaalde grensoverschrijdende constructies die kunnen worden gebruikt voor agressieve fiscale planning, een stap in de goede richting betekenen. Om dit in te bedden in een meer omvattend beleid zou het ook nodig zijn dat de belastingautoriteiten deze inlichtingen in een volgende fase, dat wil zeggen na de melding, delen met hun gelijken in andere lidstaten. Dergelijke regelingen moeten ook de CRS doeltreffender maken. Voorts zou het van wezenlijk belang zijn dat de Commissie toegang krijgt tot voldoende inlichtingen zodat zij kan toezien op de goede werking van deze richtlijn. Deze toegang tot inlichtingen voor de Commissie onthefte een lidstaat niet van zijn verplichtingen inzake het melden van staatssteun bij de Commissie.
- (7) Onderkend wordt dat de kans groter is dat het afschrikkende effect dat met de melding van mogelijk agressieve grensoverschrijdende fiscale planningsconstructies wordt beoogd, wordt bereikt wanneer de belastingautoriteiten de relevante informatie vroegtijdig ontvangen, dat wil zeggen vóórdat dergelijke constructies daadwerkelijk geïmplementeerd zijn. Om het werk van de belastingdiensten van de lidstaten te vergemakkelijken, kan de daaropvolgende automatische uitwisseling van inlichtingen over dergelijke constructies om het kwartaal plaatsvinden.

⁽¹⁾ Richtlijn (EU) 2015/849 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2015 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering, tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2005/60/EG van het Europees Parlement en de Raad en Richtlijn 2006/70/EG van de Commissie (PB L 141 van 5.6.2015, blz. 73).

- (8) Om de goede werking van de interne markt te garanderen en leemten in de voorgestelde regelgeving te voorkomen, moet de meldingsplicht worden opgelegd aan alle spelers die doorgaans betrokken zijn bij het bedenken, aanbieden, opzetten of beheren van de implementatie van een meldingsplichtige grensoverschrijdende transactie of een reeks van dergelijke transacties, alsmede aan diegenen die bijstand of advies verlenen. Er mag ook niet worden voorbijgegaan aan het feit dat de meldingsplicht bij een intermediair soms niet kan worden gehandhaafd omdat er een wettelijk verschoningsrecht bestaat of omdat er geen sprake is van een intermediair, bijvoorbeeld wanneer de belastingplichtige zelf een regeling bedenkt en implementeert. Het is dus van wezenlijk belang dat de belastingautoriteiten in die omstandigheden toch informatie kunnen blijven krijgen over belastinggerelateerde constructies die mogelijk verband houden met agressieve fiscale planning. Daarom dient de meldingsplicht in dergelijke gevallen te verschuiven naar de belastingplichtige die van de constructie profiteert.
- (9) In de loop der jaren zijn agressieve fiscale planningsconstructies steeds complexer geworden, en zij worden ook constant gewijzigd en aangepast in reactie op defensieve tegenmaatregelen van de belastingautoriteiten. Daarom is het doeltreffender om te proberen grip te krijgen op mogelijk agressieve fiscale planningsconstructies door een lijst samen te stellen van de kenmerken en elementen van transacties die een sterke aanwijzing voor belastingontwijking of -misbruik vormen, dan een definitie te geven van agressieve fiscale planning. Deze aanwijzingen worden „wezenskenmerken” genoemd.
- (10) Aangezien deze richtlijn inzake het melden van mogelijk agressieve grensoverschrijdende fiscale planningsconstructies in de eerste plaats gericht moet zijn op de goede werking van de interne markt, is het zaak op Unieniveau geen voorschriften vast te stellen die verder gaan dan nodig is om de beoogde doelstellingen te verwezenlijken. Daarom dienen gemeenschappelijke voorschriften inzake melding uitsluitend te gelden voor grensoverschrijdende situaties, dat wil zeggen situaties waarbij meer dan één lidstaat of een lidstaat en een derde land betrokken zijn. Vanwege de mogelijke gevolgen voor de werking van de interne markt is het in die omstandigheden te verantwoorden dat gemeenschappelijke voorschriften worden vastgesteld, in plaats dat de lidstaten deze aangelegenheid op nationaal niveau regelen. Een lidstaat zou verdere soortgelijke rapportagemaatregelen kunnen treffen, maar inlichtingen die zijn verzameld in aanvulling op de te melden inlichtingen uit hoofde van deze richtlijn, zouden niet automatisch gemeld moeten worden aan de bevoegde autoriteiten van de andere lidstaten. Die inlichtingen kunnen op verzoek dan wel spontaan worden uitgewisseld volgens de geldende regels.
- (11) Aangezien de te melden constructies een grensoverschrijdende dimensie moeten hebben, is het belangrijk dat de relevante inlichtingen worden gedeeld met de belastingautoriteiten in andere lidstaten, zodat het afschrik-effect van deze richtlijn ten aanzien van agressieve fiscale planningpraktijken zo doeltreffend mogelijk is. Het mechanisme voor de uitwisseling van inlichtingen in het kader van voorafgaande grensoverschrijdende rulings en voorafgaande prijsafspraken moet ook worden gebruikt voor de verplichte en automatische uitwisseling van te melden inlichtingen over mogelijk agressieve grensoverschrijdende fiscale planningsconstructies tussen belastingautoriteiten in de Unie.
- (12) Teneinde de automatische inlichtingenuitwisseling te vergemakkelijken en middelen efficiënter in te zetten, dienen de uitwisselingen te gebeuren via het door de Unie opgezette gemeenschappelijke communicatienetwerk („CCN-netwerk”). Hierbij zullen de inlichtingen worden opgeslagen in een beveiligd centraal gegevensbestand betreffende administratieve samenwerking op belastinggebied. De lidstaten dienen een reeks praktische regelingen te treffen, waaronder maatregelen om de verstrekking van alle vereiste inlichtingen te uniformeren door middel van de invoering van een standaardformulier. Daarbij dienen ook de taaleisen voor de beoogde inlichtingenuitwisseling te worden vastgesteld en dient het CCN-netwerk dienovereenkomstig te worden aangepast.
- (13) Teneinde de kosten en administratieve lasten voor zowel belastingdiensten als intermediairs tot een minimum te beperken en deze richtlijn tot een doeltreffend afschrikmiddel tegen agressieve fiscale planningpraktijken te maken, dient de automatische uitwisseling van inlichtingen in verband met meldingsplichtige grensoverschrijdende constructies binnen de Unie in lijn te zijn met internationale ontwikkelingen. Er moet worden voorzien in een specifiek wezenskenmerk ter bestrijding van constructies die tot doel hebben de meldingsplicht in verband met de automatische uitwisseling van inlichtingen te omzeilen. Voor de toepassing van dat wezenskenmerk moeten overeenkomsten inzake de automatische uitwisseling van inlichtingen over financiële rekeningen in het kader van de CRS worden beschouwd als gelijkwaardig aan de rapportageverplichtingen in artikel 8, lid 3 bis, van Richtlijn 2014/107/EU en in bijlage I daarbij. Bij de toepassing van de delen van deze richtlijn betreffende het tegengaan van constructies ter omzeiling van de CRS en constructies waarbij rechtspersonen, wettelijke regelingen of andere soortgelijke structuren zijn betrokken, kunnen lidstaten het werk van de OESO gebruiken, met name haar modelvoorschriften voor verplichte openbaarmaking ter bestrijding van constructies ter omzeiling van de CRS en ondoorzichtige offshorestructuren en het bijbehorende commentaar, als bron van voorbeelden of voor interpretatie, teneinde de consistente toepassing in alle lidstaten te waarborgen, voor zover die teksten op de bepalingen van Unierecht zijn afgestemd.

- (14) Hoewel de directe belastingen tot de bevoegdheid van de lidstaten blijven behoren, is het dienstig een vennootschapsbelastingtarief van nul of bijna-nul te vermelden, uitsluitend met de bedoeling een duidelijke omschrijving te geven van het toepassingsgebied van het wezenskenmerk dat betrekking heeft op constructies met grensoverschrijdende transacties, die uit hoofde van Richtlijn 2011/16/EU door intermediairs of, naargelang het geval, belastingplichtigen moeten worden gemeld en waarover de bevoegde autoriteiten automatisch inlichtingen moeten uitwisselen. Voorts is het dienstig te memoreren dat agressieve grensoverschrijdende fiscale planningsconstructies, waarvan het voornaamste doel of een van de voornaamste doelen erin bestaat een belastingvoordeel te verkrijgen dat het doel of de toepassing van de toepasselijke belastingwetgeving ondermijnt, onderworpen zijn aan de algemene antimisbruikregel van artikel 6 van Richtlijn (EU) 2016/1164 van de Raad ⁽¹⁾.
- (15) Om de mogelijkheden voor de doeltreffendheid van deze richtlijn te verbeteren, dienen de lidstaten sancties vast te stellen voor overtredingen van de nationale omzettingbepalingen. Dergelijke sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.
- (16) Om uniforme voorwaarden te waarborgen voor de uitvoering van deze richtlijn, en met name de automatische inlichtingenuitwisseling tussen de belastingautoriteiten, moeten aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden worden toegekend voor de vaststelling van een standaardformulier met een beperkt aantal rubrieken, met inbegrip van de talenregeling. Om dezelfde reden moeten aan de Commissie ook uitvoeringsbevoegdheden worden toegekend voor de vaststelling van de nodige praktische regelingen voor de opwaardering van het centrale gegevensbestand betreffende administratieve samenwerking op belastinggebied. Die bevoegdheden moeten worden uitgeoefend overeenkomstig Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾.
- (17) De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming is overeenkomstig artikel 28, lid 2, van Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad geraadpleegd ⁽³⁾. De verwerking van persoonsgegevens in het kader van deze richtlijn dient in overeenstemming te zijn met Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁴⁾ en Verordening (EG) nr. 45/2001.
- (18) Deze richtlijn eerbiedigt de grondrechten en neemt de beginselen in acht die met name zijn erkend in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.
- (19) Daar de doelstelling van deze richtlijn, namelijk de werking van de interne markt verbeteren door het gebruik van agressieve grensoverschrijdende fiscale planningsconstructies te ontmoedigen, niet voldoende door de lidstaten kan worden verwezenlijkt doordat zij gericht is op regelingen die worden opgezet om te kunnen profiteren van marktinefficiënties die voortvloeien uit de wisselwerking tussen uiteenlopende nationale belastingregels, maar beter op Unieniveau kan worden verwezenlijkt, kan de Unie, overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze richtlijn niet verder dan nodig is om deze doelstelling te verwezenlijken, met name gelet op het feit dat zij uitsluitend geldt voor grensoverschrijdende constructies die ofwel meer dan één lidstaat ofwel een lidstaat en een derde land betreffen.
- (20) Richtlijn 2011/16/EU moet derhalve dienovereenkomstig worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 2011/16/EU wordt als volgt gewijzigd:

1) Artikel 3 wordt als volgt gewijzigd:

a) punt 9 wordt als volgt gewijzigd:

i) in de eerste alinea wordt punt a) vervangen door:

„a) voor de toepassing van artikel 8, lid 1, en de artikelen 8 bis, 8 bis bis en 8 bis ter, de systematische verstrekking van vooraf bepaalde inlichtingen aan een andere lidstaat, zonder voorafgaand verzoek, met regelmatige, vooraf vastgestelde tussenpozen. Voor de toepassing van artikel 8, lid 1, betekent „beschikbare inlichtingen” inlichtingen die zich in de belastingdossiers van de inlichtingen verstreckende lidstaat bevinden en die opvraagbaar zijn overeenkomstig de procedures voor het verzamelen en verwerken van inlichtingen in die lidstaat;”;

⁽¹⁾ Richtlijn (EU) 2016/1164 van de Raad van 12 juli 2016 tot vaststelling van regels ter bestrijding van belastingontwijkingspraktijken welke rechtstreeks van invloed zijn op de werking van de interne markt (PB L 193 van 19.7.2016, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13).

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 8 van 12.1.2001, blz. 1).

⁽⁴⁾ Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31).

ii) in de eerste alinea wordt punt c) vervangen door:

„c) voor de toepassing van andere bepalingen van deze richtlijn dan artikel 8, lid 1, artikel 8, lid 3 bis, en de artikelen 8 bis, 8 bis bis en 8 bis ter, de systematische verstreking van vooraf bepaalde inlichtingen overeenkomstig de punten a) en b) van dit punt.”;

iii) in de tweede alinea wordt de eerste zin vervangen door:

„In het kader van artikel 8, lid 3 bis, artikel 8, lid 7 bis, artikel 21, lid 2, artikel 25, leden 2 en 3, en bijlage IV, hebben termen met een hoofdletter de betekenis die zij hebben volgens de overeenkomstige definities in bijlage I.”;

b) de volgende punten worden toegevoegd:

„18. „grensoverschrijdende constructie”, een constructie die ofwel meer dan één lidstaat ofwel een lidstaat en een derde land betreft, waarbij ten minste één van de volgende voorwaarden is vervuld:

- a) niet alle deelnemers aan de constructie hebben hun fiscale woonplaats in hetzelfde rechtsgebied;
- b) een of meer van de deelnemers aan de constructie heeft zijn fiscale woonplaats tegelijkertijd in meer dan één rechtsgebied;
- c) een of meer van de deelnemers aan de constructie oefent een bedrijf uit in een ander rechtsgebied via een in dat rechtsgebied gelegen vaste inrichting en de constructie behelst een deel of het geheel van het bedrijf van die vaste inrichting;
- d) een of meer van de deelnemers aan de constructie oefent een activiteit uit in een ander rechtsgebied zonder in dat rechtsgebied zijn fiscale woonplaats te hebben of zonder in dat rechtsgebied een vaste inrichting te creëren;
- e) een dergelijke constructie heeft mogelijk gevolgen voor de automatische uitwisseling van inlichtingen of de vaststelling van het uiteindelijke belang.

Voor de toepassing van punten 18 tot en met 25 van dit artikel, artikel 8 bis ter en bijlage IV betekent een constructie tevens een reeks constructies. Een constructie kan uit verscheidene stappen of onderdelen bestaan;

19. „meldingsplichtige grensoverschrijdende constructie”, iedere grensoverschrijdende constructie die ten minste één van de in bijlage IV vermelde wezenskenmerken bezit;
20. „wezenskenmerk”, een eigenschap of kenmerk van een grensoverschrijdende constructie die geldt als een indicatie van een mogelijk risico op belastingontwijking, als genoemd in bijlage IV;
21. „intermediair”, een persoon die een meldingsplichtige grensoverschrijdende constructie bedenkt, aanbiedt, opzet, beschikbaar maakt voor implementatie of de implementatie ervan beheert.

Intermediair is ook een persoon die, gelet op de betrokken feiten en omstandigheden en op basis van de beschikbare informatie en de deskundigheid die en het begrip dat nodig is om die diensten te verstrekken, weet of redelijkerwijs kon weten dat hij heeft toegezegd rechtstreeks of via andere personen hulp, bijstand of advies te verstrekken met betrekking tot het bedenken, aanbieden, opzetten, beschikbaar maken voor implementatie of beheren van de implementatie van een meldingsplichtige grensoverschrijdende constructie. Elke persoon heeft het recht bewijs te leveren van het feit dat een dergelijk persoon niet wist en redelijkerwijs niet kon weten dat die persoon bij een meldingsplichtige grensoverschrijdende constructie betrokken was. Daartoe kan die persoon alle relevante feiten en omstandigheden, beschikbare informatie en zijn relevante deskundigheid en begrip ervan vermelden.

Om een intermediair te zijn, dient een persoon ten minste één van de volgende aanvullende voorwaarden te vervullen:

- a) fiscaal inwoner van een lidstaat zijn;
 - b) beschikken over een vaste inrichting in een lidstaat via welke de diensten in verband met de constructie worden verleend;
 - c) opgericht zijn in of onder de toepassing van de wetten vallen van een lidstaat;
 - d) ingeschreven zijn bij een beroepsorganisatie in verband met de verstreking van juridische, fiscale of adviesdiensten in een lidstaat;
22. „relevante belastingplichtige”, elke persoon voor wie een meldingsplichtige grensoverschrijdende constructie beschikbaar wordt gemaakt voor implementatie, of die gereed is om een meldingsplichtige grensoverschrijdende constructie te implementeren of die de eerste stap van een dergelijke constructie heeft geïmplementeerd;

23. voor de toepassing van artikel 8 bis ter, betekent „verbonden onderneming” een persoon die gelieerd is met een andere persoon op ten minste één van de volgende wijzen:
- a) een persoon neemt deel aan de leiding van een andere persoon waarbij hij invloed van betekenis kan uitoefenen op die andere persoon;
 - b) een persoon neemt deel aan de zeggenschap over een andere persoon door middel van een deelneming van meer dan 25 % van de stemrechten;
 - c) een persoon neemt deel in het kapitaal van een andere persoon door middel van een eigendomsrecht van, rechtstreeks of middellijk, meer dan 25 % van het kapitaal;
 - d) een persoon heeft recht op 25 % of meer van de winsten van een andere persoon.

Indien meer dan één persoon deelneemt, als bedoeld onder a) tot en met d), aan de leiding van, aan zeggenschap over of in het kapitaal of de winsten van dezelfde persoon, worden alle betrokken personen als verbonden ondernemingen beschouwd.

Indien dezelfde personen deelnemen, als bedoeld onder a) tot en met d), aan de leiding van, aan zeggenschap over of in het kapitaal of de winsten van meer dan één persoon, worden alle betrokken personen als verbonden ondernemingen beschouwd.

Voor de toepassing van dit punt wordt een persoon die met betrekking tot de stemrechten of het kapitaalbezit van een entiteit samen met een andere persoon optreedt, beschouwd als houder van een deelneming in alle stemrechten of het volledige kapitaalbezit dat die andere persoon in de genoemde entiteit heeft.

Bij middellijke deelneming wordt vastgesteld of aan de eisen onder c) is voldaan door vermenigvuldiging van de deelnemingspercentages door de opeenvolgende niveaus heen. Een persoon die meer dan 50 % van de stemrechten houdt, wordt geacht 100 % te houden.

Een natuurlijk persoon, zijn of haar echtgenoot en bloedverwanten in de rechte lijn worden behandeld als één persoon;

24. „marktklare constructie”, een grensoverschrijdende constructie die is bedacht of aangeboden, implementeerbaar is of beschikbaar is gemaakt voor implementatie zonder dat er wezenlijke aanpassingen nodig zijn;
25. „constructie op maat”, een grensoverschrijdende constructie die geen marktklare constructie is.”

- 2) Het volgende artikel wordt ingevoegd:

„Artikel 8 bis ter

Reikwijdte van en voorwaarden met betrekking tot de verplichte automatische uitwisseling van inlichtingen over meldingsplichtige grensoverschrijdende constructies

1. Iedere lidstaat neemt de noodzakelijke maatregelen om intermediairs te verplichten aan de bevoegde autoriteiten inlichtingen over meldingsplichtige grensoverschrijdende constructies waarvan zij kennis, bezit of controle hebben, te verstrekken binnen dertig dagen te rekenen vanaf:

- a) de dag nadat de meldingsplichtige grensoverschrijdende constructie voor implementatie beschikbaar is gesteld, of
- b) de dag nadat de meldingsplichtige grensoverschrijdende constructie voor gereed is implementatie, of
- c) het ogenblik dat de eerste stap in de implementatie van de meldingsplichtige grensoverschrijdende constructie is ondernomen,

naargelang wat het eerst plaatsvindt.

Onverminderd de eerste alinea worden de in artikel 3, punt 21, tweede alinea, bedoelde intermediairs tevens verplicht inlichtingen te verstrekken binnen dertig dagen te rekenen vanaf de dag nadat zij, rechtstreeks of via andere personen, hulp, bijstand of advies hebben verstrekt.

2. In het geval van marktklare constructies nemen de lidstaten de noodzakelijke maatregelen om de intermediair te verplichten om de drie maanden een periodiek verslag op te stellen met een overzicht van nieuwe meldingsplichtige inlichtingen als bedoeld in punt 14, onder a), d), g), en h), die sinds het laatste ingediende verslag beschikbaar zijn geworden.

3. Wanneer de intermediair verplicht is inlichtingen over meldingsplichtige grensoverschrijdende constructies te verstrekken aan de bevoegde autoriteiten van meer dan één lidstaat, worden die inlichtingen alleen verstrekt aan de lidstaat die als eerste op de onderstaande lijst voorkomt:

- a) de lidstaat waar de intermediair fiscaal inwoner is;

- b) de lidstaat waar de intermediair een vaste inrichting heeft via welke de diensten met betrekking tot de constructie worden verstrekt;
- c) de lidstaat waar de intermediair is opgericht of onder toepassing van de wetten valt;
- d) de lidstaat waar de intermediair is ingeschreven bij een beroepsorganisatie in verband met de verstrekking van juridische, fiscale of adviesdiensten.

4. Wanneer er overeenkomstig lid 3 een meervoudige meldingsplicht bestaat, wordt de intermediair ontheven van het verstrekken van de inlichtingen als hij overeenkomstig het nationale recht aantoonst dat dezelfde inlichtingen in een andere lidstaat zijn verstrekt.

5. Iedere lidstaat kan de noodzakelijke maatregelen nemen om intermediairs het recht op ontheffing van de verplichting tot het verstrekken van inlichtingen over een meldingsplichtige grensoverschrijdende constructie te verlenen, wanneer de meldingsplicht een inbreuk zou vormen op het wettelijk verschoningsrecht conform het nationale recht van die lidstaat. In die omstandigheden neemt iedere lidstaat de noodzakelijke maatregelen om de intermediairs te verplichten iedere andere intermediair of, bij gebreke daarvan, de relevante belastingplichtige onverwijld in kennis te stellen van zijn meldingsverplichtingen uit hoofde van lid 6.

Aan intermediairs mag slechts ontheffing krachtens de eerste alinea worden verleend voor zover zij optreden binnen de grenzen van de desbetreffende nationale wetten die hun beroep definiëren.

6. Iedere lidstaat neemt de noodzakelijke maatregelen om te eisen dat, wanneer er geen intermediair is of de intermediair de relevante belastingplichtige of een andere intermediair in kennis stelt van de toepassing van een ontheffing krachtens lid 5, de verplichting tot verstrekking van inlichtingen over een meldingsplichtige grensoverschrijdende constructie ligt bij de andere in kennis gestelde intermediair of, bij gebreke daarvan, bij de relevante belastingplichtige.

7. De relevante belastingplichtige bij wie de meldingsplicht ligt, verstrekt de inlichtingen binnen dertig dagen, te rekenen vanaf de dag nadat de meldingsplichtige grensoverschrijdende constructie voor implementatie ter beschikking van de relevante belastingplichtige is gesteld of gereed is voor implementatie door de relevante belastingplichtige of zodra de eerste stap voor de implementatie ervan met betrekking tot de relevante belastingplichtige is ondernomen, naargelang wat het eerst plaatsvindt.

Wanneer de relevante belastingplichtige verplicht is inlichtingen over de meldingsplichtige grensoverschrijdende constructie te verstrekken aan de bevoegde autoriteiten van meer dan één lidstaat, worden die inlichtingen alleen verstrekt aan de bevoegde autoriteiten van de lidstaat die als eerste op de onderstaande lijst voorkomt:

- a) de lidstaat waar de relevante belastingplichtige fiscaal inwoner is;
- b) de lidstaat waar de relevante belastingplichtige een vaste inrichting heeft die begunstigde van de constructie is;
- c) de lidstaat waar de relevante belastingplichtige inkomsten ontvangt of winsten genereert, hoewel de relevante belastingplichtige geen fiscaal inwoner van een lidstaat is noch een vaste inrichting in een lidstaat heeft;
- d) de lidstaat waar de relevante belastingplichtige een activiteit uitoefent, hoewel de relevante belastingplichtige geen fiscaal inwoner van een lidstaat is noch een vaste inrichting in een lidstaat heeft.

8. Wanneer er op grond van lid 7 een meervoudige meldingsplicht bestaat, wordt de relevante belastingplichtige ontheven van het verstrekken van de inlichtingen als hij overeenkomstig het nationale recht aantoonst dat dezelfde inlichtingen in een andere lidstaat zijn verstrekt.

9. Iedere lidstaat neemt de noodzakelijke maatregelen om te eisen dat, wanneer er meer dan één intermediair is, de verplichting tot verstrekking van inlichtingen over de meldingsplichtige grensoverschrijdende constructie ligt bij alle intermediairs die bij dezelfde meldingsplichtige grensoverschrijdende constructie betrokken zijn.

Een intermediair wordt alleen ontheven van het verstrekken van de inlichtingen voor zover hij overeenkomstig het nationale recht aantoonst dat dezelfde inlichtingen als bedoeld in lid 14 reeds door een andere intermediair zijn verstrekt.

10. Iedere lidstaat neemt de noodzakelijke maatregelen om te eisen dat, wanneer de meldingsplicht bij de relevante belastingplichtige ligt en er meer dan één relevante belastingplichtige is, de inlichtingen overeenkomstig lid 6 worden verstrekt door de belastingplichtige die als eerste op de onderstaande lijst voorkomt:

- a) de relevante belastingplichtige die de meldingsplichtige grensoverschrijdende constructie is overeengekomen met de intermediair;
- b) de relevante belastingplichtige die de implementatie van de constructie beheert.

Een relevante belastingplichtige wordt alleen ontheven van het verstrekken van de inlichtingen voor zover hij overeenkomstig het nationale recht aantoonst dat dezelfde inlichtingen als bedoeld in lid 14 reeds door een andere relevante belastingplichtige zijn verstrekt.

11. Iedere lidstaat kan de noodzakelijke maatregelen nemen om te eisen dat iedere relevante belastingplichtige aan de belastingdienst inlichtingen verstrekt over het gebruik dat hij van de constructie maakt voor ieder jaar waarin hij er gebruik van maakt.
12. Iedere lidstaat neemt de noodzakelijke maatregelen om intermediairs en relevante belastingplichtigen te verplichten inlichtingen te verstrekken over meldingsplichtige grensoverschrijdende constructies waarvan de eerste stap is geïmplementeerd tussen de datum van inwerkingtreding en de datum van toepassing van deze richtlijn. De intermediairs en, in voorkomend geval, de relevante belastingplichtigen verstrekken inlichtingen over die meldingsplichtige grensoverschrijdende constructies uiterlijk 31 augustus 2020.
13. De bevoegde autoriteit van een lidstaat waar de inlichtingen overeenkomstig leden 1 tot en met 12 van dit artikel zijn verstrekt, deelt de in lid 14 van dit artikel bedoelde gegevens via automatische uitwisseling mee aan de bevoegde autoriteiten van alle andere lidstaten in overeenstemming met de krachtens artikel 21, lid 1, vastgestelde nadere regels.
14. De door de bevoegde autoriteit van een lidstaat uit hoofde van lid 13 mee te delen inlichtingen omvatten het volgende, voor zover van toepassing:
- a) de identificatiegegevens van intermediairs en relevante belastingplichtigen, met inbegrip van hun naam, geboortedatum en -plaats (in het geval van een natuurlijk persoon), fiscale woonplaats, fiscaal identificatienummer, en, in voorkomend geval, van de personen die een verbonden onderneming vormen met de relevante belastingplichtige;
 - b) nadere bijzonderheden over de in bijlage IV vermelde wezenskenmerken op grond waarvan de grensoverschrijdende constructie gemeld moet worden;
 - c) een samenvatting van de inhoud van de meldingsplichtige grensoverschrijdende constructie, met onder meer de benaming waaronder zij algemeen bekend staat, indien voorhanden, en een omschrijving van de relevante zakelijke activiteiten of constructies, in algemene bewoordingen gesteld, die niet mag leiden tot de openbaarmaking van een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een fabrieks- of handelswerkwijze, of van inlichtingen waarvan de onthulling in strijd zou zijn met de openbare orde;
 - d) de datum waarop de eerste stap voor de implementatie van de meldingsplichtige grensoverschrijdende constructie is of zal worden ondernomen;
 - e) nadere bijzonderheden van de nationale bepalingen die aan de meldingsplichtige grensoverschrijdende constructie ten grondslag liggen;
 - f) de waarde van de meldingsplichtige grensoverschrijdende constructie;
 - g) de lidstaat van de relevante belastingbetaler(s) en eventuele andere lidstaten waarop de meldingsplichtige grensoverschrijdende constructie naar alle waarschijnlijkheid van invloed zal zijn;
 - h) de identificatiegegevens van andere personen in een lidstaat, op wie de meldingsplichtige grensoverschrijdende constructie naar alle waarschijnlijkheid van invloed zal zijn, waarbij wordt vermeld met welke lidstaten deze personen verbonden zijn.
15. Dat een belastingdienst niet reageert op een meldingsplichtige grensoverschrijdende constructie impliceert niet dat de geldigheid of fiscale behandeling van die constructie wordt aanvaard.
16. Om de in lid 13 van dit artikel bedoelde uitwisseling van inlichtingen te vergemakkelijken, stelt de Commissie de nadere regels vast voor de uitvoering van dit artikel, waaronder maatregelen om de verstrekking van de in lid 14 van dit artikel bedoelde inlichtingen te standaardiseren, in het kader van de procedure voor de vaststelling van het standaardformulier als bedoeld in artikel 20, lid 5.
17. De Commissie heeft geen toegang tot de in lid 14, onder a), c) en h), bedoelde inlichtingen.
18. De automatische inlichtingenuitwisseling geschiedt binnen één maand te rekenen vanaf het einde van het kwartaal waarin de inlichtingen zijn verstrekt. De eerste inlichtingen worden uiterlijk op 31 oktober 2020 meegedeeld.”
- 3) In artikel 20 wordt lid 5 vervangen door:
- „5. De Commissie stelt volgens de in artikel 26, lid 2, bedoelde procedure standaardformulieren, inclusief de talenregeling, vast voor:
- a) de automatische uitwisseling van inlichtingen over voorafgaande grensoverschrijdende rulings en voorafgaande verrekenprijzafspraken overeenkomstig artikel 8 bis vóór 1 januari 2017;
 - b) de automatische uitwisseling van inlichtingen over meldingsplichtige grensoverschrijdende constructies overeenkomstig artikel 8 bis ter vóór 30 juni 2019.

Deze standaardformulieren bevatten niet meer rubrieken waarover gegevens worden uitgewisseld dan die welke in artikel 8 bis, lid 6, en artikel 8 bis ter, lid 14, worden opgesomd en andere daaraan gerelateerde velden die noodzakelijk zijn voor het verwezenlijken van de doelstellingen van artikel 8 bis respectievelijk artikel 8 bis ter.

De in de eerste alinea vermelde talenregeling staat er niet aan in de weg dat de lidstaten de in de artikelen 8 bis en 8 bis ter bedoelde inlichtingen in een van de officiële talen van de Unie verstrekken. Niettemin kan in die talenregeling worden bepaald dat de belangrijkste elementen van deze inlichtingen ook in een andere officiële taal van de Unie worden verstrekt.”

4) In artikel 21 wordt lid 5 vervangen door:

„5. De Commissie ontwikkelt uiterlijk op 31 december 2017 een beveiligd centraal gegevensbestand van de lidstaten betreffende administratieve samenwerking op belastinggebied en zorgt voor de technische en logistieke ondersteuning daarvan; in dat centraal gegevensbestand kunnen in het kader van artikel 8 bis, leden 1 en 2, van deze richtlijn te verstrekken inlichtingen worden opgeslagen om te voldoen aan de automatische uitwisseling als bedoeld in die leden.

De Commissie ontwikkelt uiterlijk op 31 december 2019 een beveiligd centraal gegevensbestand van de lidstaten betreffende administratieve samenwerking op belastinggebied en zorgt voor de technische en logistieke ondersteuning daarvan; in dat centraal gegevensbestand kunnen in het kader van artikel 8 bis ter, leden 13, 14 en 16, te verstrekken inlichtingen worden opgeslagen om te voldoen aan de automatische uitwisseling als bedoeld in die leden.

De bevoegde autoriteiten van alle lidstaten hebben toegang tot de in dit gegevensbestand opgeslagen inlichtingen. De Commissie heeft ook toegang tot de in dit gegevensbestand opgeslagen inlichtingen, evenwel met inachtneming van de in artikel 8 bis, lid 8, en artikel 8 bis ter, lid 17, genoemde beperkingen. De noodzakelijke praktische regelingen worden door de Commissie vastgesteld volgens de in artikel 26, lid 2, bedoelde procedure.

In afwachting dat dat beveiligd centraal gegevensbestand operationeel wordt, geschiedt de in artikel 8 bis, leden 1 en 2, en artikel 8 bis ter, leden 13, 14 en 16, bedoelde automatische uitwisseling volgens lid 1 van dit artikel en de toepasselijke praktische regelingen.”

5) In artikel 23 wordt lid 3 vervangen door:

„3. De lidstaten doen de Commissie een jaarlijkse beoordeling toekomen van de doeltreffendheid van de in de artikelen 8, 8 bis, 8 bis bis en 8 bis ter bedoelde automatische inlichtingenuitwisseling en de daarmee bereikte resultaten. De Commissie stelt aan de hand van uitvoeringshandelingen de vorm en wijze van mededeling van deze jaarlijkse beoordeling vast. Die uitvoeringshandelingen worden volgens de in artikel 26, lid 2, bedoelde procedure vastgesteld.”

6) Artikel 25 bis wordt vervangen door:

„Artikel 25 bis

Sancties

De lidstaten stellen de regels vast inzake de sancties die van toepassing zijn op inbreuken op krachtens deze richtlijn vastgestelde nationale bepalingen ter uitvoering van de artikelen 8 bis bis en 8 bis ter, en treffen alle maatregelen om ervoor te zorgen dat zij worden toegepast. De sancties zijn doeltreffend, evenredig en afschrikkend.”

7) Artikel 27 wordt vervangen door:

„Artikel 27

Verslaglegging

1. De Commissie dient om de vijf jaar na 1 januari 2013 bij het Europees Parlement en de Raad een verslag in over de toepassing van deze richtlijn.

2. De lidstaten en de Commissie evalueren om de twee jaar na 1 juli 2020 de relevantie van bijlage IV, en de Commissie dient een verslag in bij de Raad. Indien nodig gaat het verslag vergezeld van een wetgevingsvoorstel.”

8) Bijlage IV, waarvan de tekst is weergegeven in de bijlage bij deze richtlijn, wordt toegevoegd.

Artikel 2

1. De lidstaten dienen uiterlijk op 31 december 2019 de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen en bekend te maken om aan deze richtlijn te voldoen. Zij delen de Commissie de tekst van die bepalingen onverwijld mee.

Zij passen die bepalingen toe vanaf 1 juli 2020.

Wanneer de lidstaten die bepalingen vaststellen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking ervan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor de verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mee die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 3

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 25 mei 2018.

Voor de Raad
De voorzitter
V. GORANOV

BIJLAGE

„BIJLAGE IV

WEZENSKENMERKEN

Deel I. „Main benefit test”

De algemene wezenskenmerken in categorie A en de specifieke wezenskenmerken in categorie B en categorie C, punt 1, onder b), i), onder c) en onder d), mogen uitsluitend in aanmerking worden genomen indien ze aan de „main benefit test” voldoen.

Aan die toets is voldaan indien kan worden aangetoond dat het belangrijkste voordeel dat of een van de belangrijkste voordelen die, gelet op alle relevante feiten en omstandigheden, redelijkerwijs te verwachten valt van een constructie het verkrijgen van een belastingvoordeel is.

In het kader van het wezenskenmerk in categorie C, punt 1, kan de aanwezigheid van de in categorie C, punt 1, onder b), i), onder c) of onder d) bepaalde voorwaarden op zich geen reden zijn om te concluderen dat een constructie voldoet aan de „main benefit test”.

Deel II. Categorieën wezenskenmerken

A. Algemene wezenskenmerken die aan de „main benefit test” zijn gekoppeld

1. Een constructie waarbij de relevante belastingplichtige of een deelnemer aan de constructie zich tot geheimhouding verbindt en op grond hiervan niet aan andere intermediairs of de belastingautoriteiten mag onthullen hoe de constructie een belastingvoordeel kan opleveren.
2. Een constructie waarbij de intermediair aanspraak maakt op een vergoeding (of rente, betaling van financieringskosten en andere uitgaven) voor de constructie en die vergoeding wordt vastgelegd op basis van:
 - a) het bedrag van het belastingvoordeel dat de constructie oplevert, of
 - b) de vraag of de constructie daadwerkelijk een belastingvoordeel heeft opgeleverd. De intermediair moet daarbij de vergoeding gedeeltelijk of volledig terugbetalen wanneer het met de constructie beoogde belastingvoordeel niet gedeeltelijk of volledig werd verwezenlijkt.
3. Een constructie waarbij gebruik wordt gemaakt van gestandaardiseerde documenten en/of een gestandaardiseerde structuur en die beschikbaar is voor meer dan één relevante belastingplichtige zonder dat er voor implementatie wezenlijke aanpassingen nodig zijn.

B. Specifieke wezenskenmerken die aan de „main benefit test” zijn gekoppeld

1. Een constructie waarbij een deelnemer aan de constructie een reeks geplande stappen onderneemt die erin bestaan een verlieslijdende onderneming te verwerven, de hoofdactiviteit van die onderneming stop te zetten en de verliezen ervan te gebruiken om de door hem verschuldigde belastingen te verminderen, onder meer door overdracht van die verliezen naar een ander rechtsgebied of door een versneld gebruik van die verliezen.
2. Een constructie die tot gevolg heeft dat inkomsten worden omgezet in vermogen, schenkingen of andere inkomstencategorieën die lager worden belast of van belasting worden vrijgesteld.
3. Een constructie die circulaire transacties omvat met als resultaat dat middelen worden rondgepompt („round-tripping”), meer bepaald met behulp van tussengeschoven entiteiten zonder ander primair handelsdoel of van transacties die elkaar compenseren of tenietdoen of andere soortgelijke kenmerken hebben.

C. Specifieke wezenskenmerken in verband met grensoverschrijdende transacties

1. Een constructie met aftrekbare grensoverschrijdende betalingen tussen twee of meer verbonden ondernemingen waarbij ten minste één van de volgende voorwaarden is vervuld:
 - a) de ontvanger is in geen van de fiscale rechtsgebieden fiscaal inwoner;
 - b) de ontvanger is fiscaal inwoner in een rechtsgebied, maar dat rechtsgebied:
 - i) heft geen vennootschapsbelasting, of heft vennootschapsbelasting tegen een nultarief of bijna-nultarief, of
 - ii) is opgenomen in een lijst van rechtsgebieden van derde landen die door de lidstaten gezamenlijk of in het kader van de OESO als niet-coöperatief zijn beoordeeld;

- c) de betaling geniet een volledige belastingvrijstelling in het rechtsgebied waar de ontvanger fiscaal inwoner is;
 - d) de betaling geniet een fiscaal gunstregime in het rechtsgebied waar de ontvanger fiscaal inwoner is.
2. In meer dan één rechtsgebied wordt aanspraak gemaakt op aftrekken voor dezelfde afschrijving.
 3. In meer dan één rechtsgebied wordt aanspraak gemaakt op voorkoming van dubbele belasting voor hetzelfde inkomens- of vermogensbestanddeel.
 4. Een constructie met overdrachten van activa waarbij er een wezenlijk verschil bestaat tussen het bedrag dat in de betrokken rechtsgebieden wordt aangemerkt als de voor die activa te betalen vergoeding.
- D. Specifieke wezenskenmerken in verband met automatische uitwisseling van inlichtingen en uiteindelijk belang
1. Een constructie die kan leiden tot het ondermijnen van de rapportageverplichting uit hoofde van de wetgeving ter omzetting van Uniewetgeving of evenwaardige overeenkomsten inzake de automatische uitwisseling van inlichtingen over financiële rekeningen, waaronder overeenkomsten met derde landen, of die profiteert van het gebrek aan die wetgeving of overeenkomsten. Dergelijke constructies omvatten ten minste het volgende:
 - a) het gebruik van een rekening, product of belegging die geen financiële rekening is of niet als zodanig te boek staat, maar die over eigenschappen beschikt die in wezen vergelijkbaar zijn met die van een financiële rekening;
 - b) de overdracht van financiële rekeningen of activa aan, of het gebruik van rechtsgebieden die niet gebonden zijn aan de automatische uitwisseling van inlichtingen over financiële rekeningen met de staat van verblijf van de relevante belastingplichtige;
 - c) de herkwalificatie van inkomsten en vermogen in producten of betalingen die niet onder de automatische uitwisseling van inlichtingen vallen;
 - d) de overdracht of omzetting van een financiële instelling of een financiële rekening of de activa daarvan in een financiële instelling of een financiële rekening of activa die niet onder de rapportage in het kader van de automatische uitwisseling van inlichtingen vallen;
 - e) het gebruik van rechtspersonen, juridische constructies of structuren die de rapportage over één of meer rekeninghouders of uiteindelijk begunstigden in het kader van de automatische uitwisseling van inlichtingen over financiële rekeningen stopzetten of daartoe strekken;
 - f) constructies die due-diligenceprocedures die door financiële instellingen worden gebruikt om te voldoen aan hun verplichtingen tot het rapporteren van inlichtingen over financiële rekeningen, ondermijnen of zwakke punten ervan benutten, onder meer via het gebruik van rechtsgebieden met ontoereikende of zwakke regelingen voor de handhaving van antiwitwaswetgeving of met zwakke transparantievereisten voor rechtspersonen of juridische constructies.
 2. Een constructie waarbij de juridische of feitelijke eigendom niet-transparant is door het gebruik van personen, juridische constructies of structuren:
 - a) die geen wezenlijke economische, door voldoende personeel, uitrusting, activa en gebouwen ondersteunde activiteit uitoefenen, en
 - b) die zijn opgericht in, worden beheerd in, inwoner zijn van, onder zeggenschap staan in, of gevestigd zijn in een ander rechtsgebied dan het rechtsgebied van verblijf van een of meer van de uiteindelijk begunstigden van de activa die door die personen, juridische constructies of structuren worden aangehouden, en
 - c) indien de uiteindelijk begunstigden van die personen, juridische constructies of structuren, als gedefinieerd in Richtlijn (EU) 2015/849, niet-identificeerbaar zijn gemaakt.
- E. Specifieke wezenskenmerken in verband met verrekenprijzen
1. Een constructie met gebruik van unilaterale veilighavenregels.
 2. Een constructie met overdracht van moeilijk te waarderen immateriële activa. De term „moeilijk te waarderen immateriële activa” omvat immateriële activa of rechten op immateriële activa waarvoor, op het tijdstip van de overdracht ervan tussen verbonden ondernemingen:
 - a) geen betrouwbare vergelijkbare activa bestaan, en

- b) de prognoses van de toekomstige kasstromen of inkomsten die naar verwachting uit de overgedragen activa voortvloeien, of de aannames die worden gebruikt voor het waarderen van de immateriële activa, bijzonder onzeker zijn, waardoor het moeilijk is te voorspellen hoe succesvol de immateriële activa op het moment van de overdracht uiteindelijk zullen zijn.
3. Een constructie met een grensoverschrijdende overdracht binnen de groep van functies, en/of risico's en/of activa, indien de geraamde jaarlijkse winst vóór interest en belastingen (ebit) van de overdrager of overdragers, tijdens de periode van drie jaar na de overdracht, minder dan 50 % bedraagt van de geraamde jaarlijkse ebit van die overdrager of overdragers indien de overdracht niet had plaatsgevonden.”
-

II

(Niet-wetgevingshandelingen)

VERORDENINGEN

UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2018/823 VAN DE COMMISSIE

van 4 juni 2018

tot beëindiging van het gedeeltelijke tussentijdse nieuwe onderzoek van de compenserende maatregelen die van toepassing zijn op de invoer van bepaalde regenboogforel van oorsprong uit de Republiek Turkije

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) 2016/1037 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 betreffende bescherming tegen invoer met subsidiëring uit landen die geen lid zijn van de Europese Unie ⁽¹⁾ (de „basisverordening”), en met name artikel 19, lid 4,

Overwegende hetgeen volgt:

1. PROCEDURE

1.1. Geldende maatregelen

- (1) Naar aanleiding van een antisubsidieonderzoek (het „oorspronkelijke onderzoek”) heeft de Commissie bij Uitvoeringsverordening (EU) 2015/309 ⁽²⁾ definitieve compenserende rechten op bepaalde regenboogforel van oorsprong uit Turkije ingesteld (de „geldende maatregelen”).

1.2. Verzoek om een gedeeltelijk tussentijds nieuw onderzoek

- (2) Op 13 maart 2017 heeft de Aegean Exporters Association (de „indiener van het verzoek”) een verzoek ingediend om een gedeeltelijk tussentijds nieuw onderzoek van de compenserende maatregelen.
- (3) In het verzoek werd bewijsmateriaal verstrekt waaruit blijkt dat in 2016 een wijziging met betrekking tot de uitvoering van de rechtstreekse productiesubsidies is ingevoerd die heeft geleid tot een aanzienlijke daling van de subsidies die worden verstrekt aan forelproducenten in Turkije, zodat er niet langer maatregelen nodig zouden zijn om de subsidies te compenseren. De indiener van het verzoek voerde ook aan dat de wijziging van blijvende aard was. Daarom moesten de geldende maatregelen volgens de indiener van het verzoek opnieuw worden onderzocht.

1.3. Opening van een gedeeltelijk tussentijds nieuw onderzoek

- (4) Na te hebben vastgesteld dat er voldoende bewijs was voor de opening van een gedeeltelijk tussentijds nieuw onderzoek, kondigde de Commissie op 20 juli 2017 door bekendmaking van een bericht in het *Publicatieblad van de Europese Unie* („bericht van opening”) ⁽³⁾ de opening aan van een gedeeltelijk tussentijds nieuw onderzoek op grond van artikel 19 van de basisverordening.

⁽¹⁾ Verordening (EU) 2016/1037 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 betreffende bescherming tegen invoer met subsidiëring uit landen die geen lid zijn van de Europese Unie (PB L 176 van 30.6.2016, blz. 55).

⁽²⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2015/309 van de Commissie van 26 februari 2015 tot instelling van een definitief compenserend recht en tot definitieve inning van het voorlopige recht op bepaalde regenboogforel van oorsprong uit Turkije (PB L 56 van 27.2.2015, blz. 12).

⁽³⁾ Bericht van opening van een gedeeltelijk tussentijds nieuw onderzoek van de compenserende maatregelen die van toepassing zijn op de invoer van bepaalde regenboogforel van oorsprong uit Turkije (PB C 234 van 20.7.2017, blz. 6).

1.4. Tijdvak van het nieuwe onderzoek

- (5) Het tijdvak van het nieuwe onderzoek bestreek de periode van 1 juli 2016 tot en met 30 juni 2017. Om te kunnen beoordelen of er sinds het oorspronkelijke onderzoek sprake is geweest van een daling van de subsidiëring van forelproducenten en of deze verandering van blijvende aard was, analyseerde de Commissie ook de ontwikkeling van de totale subsidiebedragen die sinds het tijdvak van het oorspronkelijke onderzoek (1 januari tot en met 31 december 2013) door Turkije zijn verstrekt aan forelproducenten.

1.5. Bij het onderzoek betrokken partijen

- (6) De Commissie bracht de indiener van het verzoek, de haar bekende producenten-exporteurs in Turkije, de producenten in de Unie, de gebruikers en handelaren in de Unie waarvan bekend is dat zij betrokken zijn, de verenigingen die producenten in de Unie vertegenwoordigen en de Turkse autoriteiten op de hoogte van de opening van het gedeeltelijke tussentijdse nieuwe onderzoek.
- (7) De belanghebbenden zijn in de gelegenheid gesteld om binnen de in het bericht van opening genoemde termijn hun standpunt schriftelijk kenbaar te maken en te verzoeken te worden gehoord.
- (8) Twee belanghebbenden pleitten in hun opmerkingen voor de handhaving van de geldende maatregelen. Een van hen, de Danish Aquaculture Association (die de klager in het oorspronkelijke onderzoek vertegenwoordigde), was van mening dat niet werd voldaan aan de voorwaarden van artikel 19 van de basisverordening. Zij betoogde dat de informatie die in het verzoek was opgenomen onvolledig was en een onnauwkeurig beeld schetste van de subsidiëring van forelproducenten in Turkije, en voorts dat de door Turkije ingevoerde wijzigingen niet konden worden geacht „van blijvende aard” te zijn. De tweede belanghebbende, een Spaanse vereniging voor aquacultuur, was eveneens van mening dat de compenserende maatregelen moesten worden gehandhaafd en voerde aan dat de prijzen van de invoer uit Turkije lager zijn dan de prijzen van de forelproducenten in de Unie.

1.6. Steekproef van producenten-exporteurs in Turkije

- (9) Gezien het grote aantal producenten-exporteurs verklaarde de Commissie in het bericht van opening dat zij mogelijk een steekproef van producenten-exporteurs zou samenstellen overeenkomstig artikel 27 van de basisverordening.
- (10) Om te kunnen beslissen of een steekproef noodzakelijk was en, zo ja, deze te kunnen samenstellen, heeft de Commissie alle haar bekende producenten-exporteurs in Turkije verzocht de in het bericht van opening gevraagde informatie te verstrekken. Daarnaast verzocht de Commissie de missie van de Republiek Turkije bij de Europese Unie om mogelijke andere producenten-exporteurs op te sporen en/of te contacteren die geïnteresseerd zouden kunnen zijn in medewerking aan het onderzoek. In totaal werd de in het bericht van opening genoemde informatie naar meer dan zeventig ondernemingen in Turkije gestuurd.
- (11) Zevenentwintig producenten-exporteurs hebben de gevraagde informatie verstrekt en ermee ingestemd om in de steekproef te worden opgenomen. Overeenkomstig artikel 27, lid 1, van de basisverordening heeft de Commissie een voorlopige steekproef van vijf producenten-exporteurs/groepen producenten samengesteld, die bestond uit drie producenten-exporteurs/groepen producenten met het grootste exportvolume naar de Unie en twee kleinere producenten-exporteurs/groepen producenten. Deze steekproef werd door de Commissie representatief geacht.
- (12) De Commissie heeft de belanghebbenden om opmerkingen ten aanzien van de voorlopige steekproef verzocht. Twee groepen producenten-exporteurs, de KLC Group en de Sagun Group, verzochten om te worden opgenomen in de steekproef. Gezien de grote omvang van de uitvoer van de KLC Group heeft de Commissie besloten haar op te nemen in de steekproef om de effecten van de gewijzigde regeling op de sector naar behoren te onderzoeken. Aangezien de voor het onderzoek beschikbare tijd beperkt was, heeft de Commissie evenwel besloten het verzoek van de Sagun Group ⁽¹⁾ om in de steekproef te worden opgenomen af te wijzen.
- (13) De uiteindelijke steekproef bestond derhalve uit de volgende producenten-exporteurs/groepen producenten-exporteurs en hun verbonden ondernemingen:
- ADA SU Group;
 - ALIMA Group;
 - GMS Group;
 - KLC Group;
 - Mittos Su Ürünleri;
 - Özpekler Group.

⁽¹⁾ In het TNO kwam de omvang van de uitvoer van de Sagun Group naar de Unie overeen met ongeveer een derde van de uitvoer van de KLC Group naar de Unie.

- (14) De uiteindelijke steekproef vertegenwoordigde ongeveer 71 % van het invoervolume van het onderzochte product dat in het tijdvak van het nieuwe onderzoek de Unie binnenkwam. De Commissie was van mening dat de steekproef representatief was en haar in staat stelde de effecten van de door Turkije ingevoerde wijzigingen op alle ondernemingen in de bedrijfstak naar behoren te kunnen analyseren.

1.7. Vragenlijsten en controles ter plaatse

- (15) De Commissie heeft alle informatie ingewonnen en gecontroleerd die zij nodig achtte om de effecten van de door Turkije ingevoerde wijziging wat de uitvoering van de regeling voor rechtstreekse subsidies betreft te evalueren.
- (16) De Commissie heeft een vragenlijst gestuurd naar de zes in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs/groepen producenten en naar Turkije. Van al die partijen werden ingevulde vragenlijsten terugontvangen.
- (17) De Commissie heeft controles ter plaatse uitgevoerd bij één groep producenten-exporteurs uit de steekproef, de Alima Group. De Commissie heeft ook een controlebezoek aan de Turkse autoriteiten gebracht. Wegens de conclusies in punt 4.3.4 besloot de Commissie de overige ondernemingen uit de steekproef niet te bezoeken.

1.8. Mededeling van feiten en overwegingen

- (18) Op 21 februari 2018 heeft de Commissie alle belanghebbenden de belangrijkste feiten en overwegingen in verband met het onderzoek meegedeeld en heeft zij hen verzocht om uiterlijk op 18 maart 2018 schriftelijke opmerkingen in te dienen en/of te verzoeken te worden gehoord door de Commissie en/of de raadadviseur-auditeur in handelsprocedures.
- (19) Turkije, de indiener van het verzoek, de vier in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs en de Danish Aquaculture Association hebben na de mededeling van feiten en overwegingen opmerkingen ingediend. Op 23 maart 2018 vond een hoorzitting plaats tussen de Commissie, Turkije en de indiener van het verzoek. Op 16 april 2018 vond een hoorzitting plaats tussen de Commissie en de Danish Aquaculture Association.

2. ONDERZOCHT PRODUCT EN SOORTGELIJK PRODUCT

- (20) Het onderzochte product is regenboogforel (*Oncorhynchus mykiss*):
- levend, wegende 1,2 kg of minder per stuk, of
 - vers, gekoeld, bevroren en/of gerookt:
 - in gehele staat (met kop („with heads on")), ook indien ontdaan van kieuwen („whether or not gilled"), ook indien ontdaan van ingewanden („whether or not gutted"), wegende 1,2 kg of minder per stuk, of
 - ontdaan van de kop („heads off"), ook indien ontdaan van kieuwen, ook indien ontdaan van ingewanden, wegende 1 kg of minder per stuk, dan wel
 - in de vorm van filets, wegende 400 g of minder per stuk,

van oorsprong uit Turkije en momenteel ingedeeld onder de GN-codes ex 0301 91 90, ex 0302 11 80, ex 0303 14 90, ex 0304 42 90, ex 0304 82 90 en ex 0305 43 00 (Taric-codes 0301 91 90 11, 0302 11 80 11, 0303 14 90 11, 0304 42 90 10, 0304 82 90 10 en 0305 43 00 11) („het onderzochte product").

- (21) De Commissie heeft in het oorspronkelijke onderzoek geconcludeerd dat de in de Unie geproduceerde producten en de in Turkije geproduceerde producten soortgelijke producten zijn in de zin van artikel 2, onder c), van de basisverordening.

3. SUBSIDIES WAARTEGEN IN HET OORSPRONKELIJKE ONDERZOEK COMPENSERENDE MAATREGELEN ZIJN INGESTELD

- (22) In het oorspronkelijke onderzoek onderzocht de Commissie een aantal maatregelen die de Turkse producenten-exporteurs van forel ten goede waren gekomen of ten goede hadden kunnen komen in het tijdvak van het oorspronkelijke onderzoek (het jaar 2013) (zie overweging 37 van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 1195/2014 van de Commissie ⁽¹⁾ tot instelling van een voorlopig compenserend recht).
- (23) De belangrijkste subsidies die tijdens het tijdvak van het oorspronkelijke onderzoek aan de Turkse forelproducenten werden verstrekt, waren rechtstreekse subsidies die alle forelproducenten op een per kg-basis werden uitbetaald, en die varieerden van 7 % tot 9,6 %. Daarnaast ontvingen twee van de ondernemingen uit de steekproef van het oorspronkelijke onderzoek ook gesubsidieerde leningen. De door de Commissie vastgestelde subsidiëring in de vorm van gesubsidieerde leningen bedroeg 0,1 % voor de eerste onderneming (Kilic) en 0,3 % voor de tweede onderneming (Özpekler).

⁽¹⁾ Uitvoeringsverordening (EU) nr. 1195/2014 van de Commissie van 29 oktober 2014 tot instelling van een voorlopig compenserend recht op bepaalde regenboogforel van oorsprong uit Turkije (PB L 319 van 6.11.2014, blz. 1).

- (24) De Commissie was van mening dat er bij alle andere onderzochte subsidiemaatregelen in het tijdvak van het oorspronkelijke onderzoek geen sprake was van voordelen dan wel dat deze verwaarloosbaar waren. Derhalve dienden de ten aanzien van de forelproducenten ingestelde maatregelen met name ter compensatie van de rechtstreekse subsidies.
- (25) In het tijdvak van het oorspronkelijke onderzoek (het jaar 2013) werden rechtstreekse subsidies aan de forelproducenten verstrekt uit hoofde van Besluit nr. 2013/4463 van 7 maart 2013 inzake landbouwsubsidies in 2013 („het besluit van 2013”). Dit besluit was van toepassing op in 2013 geproduceerde forel.
- (26) In het kader van het besluit van 2013 werden subsidies verstrekt aan alle forelproducenten die beschikten over een geldige productievergunning voor een viskwekerij. Een productievergunning kon zijn afgegeven voor productie op zee, in een stuwbecken of op een productielocatie landinwaarts. Een forelproducent kon verschillende productievergunningen (viskwekerijen) hebben in hetzelfde stuwbecken of in hetzelfde gebied op zee. Uit hoofde van het besluit van 2013 kwam de productie in het kader van elk van deze vergunningen in aanmerking voor subsidie, met inachtneming van de volgende limieten: voor elke productievergunning ontvingen de forelproducenten 0,65 Turkse lire („TRY”) per kg forel voor de productie van de eerste 250 ton per jaar; voor de productie tussen 251 en 500 ton ontvingen de forelproducenten de helft van dat bedrag (0,325 TRY/kg), en voor productie boven 500 ton werd geen subsidie ontvangen.

4. DE RESULTATEN VAN HET ONDERZOEK

4.1. Algemene informatie

- (27) De subsidies voor de forelproductie worden geregeld bij een besluit dat jaarlijks door de Turkse overheid wordt aangenomen. Het besluit bevat de basisvoorwaarden en subsidiebedragen voor de aquacultuurproductie in Turkije. De procedures en beginselen met betrekking tot de tenuitvoerlegging van het besluit worden vervolgens gepreciseerd door middel van mededelingen die jaarlijks worden gepubliceerd door het Ministerie van Voedselvoorziening, Landbouw en Veeteelt.
- (28) Aangezien het tijdvak van het nieuwe onderzoek betrekking had op de tweede helft van 2016 en de eerste helft van 2017, onderzocht de Commissie ten eerste de bedragen van en de voorwaarden voor de subsidies die in 2016 en 2017 waren verstrekt of zouden worden verstrekt aan de forelproducenten (zie punt 4.2).
- (29) Ten tweede analyseerde de Commissie de algehele ontwikkeling van de subsidies die door Turkije zijn verstrekt sinds het oorspronkelijke onderzoek tot op heden (zie punt 4.3). Ten derde beoordeelde de Commissie of er sprake was van een substantiële wijziging van de hoogte van de subsidies en of de wijziging kon worden geacht van blijvende aard te zijn (zie punt 4.4).

4.2. Subsidies die in 2016 en 2017 zijn verstrekt voor de forelproductie

4.2.1. Subsidies voor de forelproductie in 2016

- (30) In 2016 werden subsidies aan forelproducenten verstrekt uit hoofde van Besluit nr. 2016/8791 ⁽¹⁾ betreffende de in 2016 te verstrekken landbouwsteun (het „besluit van 2016”). Verder werden in Mededeling nr. 2016/33 ⁽²⁾ inzake steun voor de aquacultuur de voorwaarden om in aanmerking te komen voor de subsidies gedetailleerd beschreven.
- (31) Het subsidiebedrag in TRY/kg werd gehandhaafd op het niveau van 2013, maar in een nieuw artikel 4.16 werd bepaald dat van de subsidie waren uitgesloten kwekerijen met vergunningen die „gelegen zijn in hetzelfde door het ministerie bepaalde potentiële gebied, in hetzelfde stuwbecken of in een geregionaliseerd stuwbecken in dezelfde zone”.
- (32) Overeenkomstig dat artikel, en in tegenstelling tot wat het geval was gedurende het tijdvak van het oorspronkelijke onderzoek, werden, als een forelproducent meer dan één productievergunning (of viskwekerij) had in dezelfde potentiële zone op zee, zoals gedefinieerd door het ministerie, in hetzelfde bassin (stuwbecken) of in dezelfde bassins in dezelfde regio's, die aan dezelfde persoon of dezelfde onderneming/hetzelfde bedrijf toebehoorden, die vergunningen of kwekerijen beschouwd als één enkele vergunning of één enkele kwekerij van

⁽¹⁾ Turks Besluit nr. 2016/8791 van 25 april 2016 inzake landbouwsubsidies in 2016 (met terugwerkende kracht van toepassing vanaf 1 januari 2016).

⁽²⁾ Mededeling nr. 2016/33, met het opschrift „Mededeling inzake steun voor de aquacultuur”, die betrekking had op de tenuitvoerlegging van Besluit nr. 2016/8791, werd op 3 augustus 2016 in het Staatsblad gepubliceerd.

dat bedrijf, en moest de rechtstreekse subsidie worden uitbetaald overeenkomstig die interpretatie. De indiener van het verzoek voerde aan dat het subsidiabele productievolume op grond van het bepaalde in dit artikel is gedaald en dat de forelproducenten hierdoor aanmerkelijk minder subsidie ontvangen. De Commissie merkte op dat voor deze voorwaarde evenwel twee beperkingen golden.

- (33) Ten eerste is uit het onderzoek gebleken dat de beperking in artikel 4.16 van het besluit van 2016 volgens de door Turkije verstrekte informatie alleen betrekking had op de forelproductie in stuwbekkens of op zee, maar niet op de productie landinwaarts, die volgens de door Turkije verstrekte informatie ongeveer 20 % van de volledige productie van forel vertegenwoordigde ⁽¹⁾. Na de mededeling van feiten en overwegingen bevestigde Turkije eveneens dat 65 % van alle productievervestigingen (kwekerijen) landinwaarts gelegen is en dat slechts 35 % van de productievervestigingen (kwekerijen) in stuwbekkens of op zee gelegen is.
- (34) Derhalve had de beperking in artikel 4.16 van het besluit van 2016 voor 20 % van de forelproductie en voor 65 % van de productievervestigingen of kwekerijen geen gevolgen. Dit was bijvoorbeeld het geval voor een van de ondernemingen uit de steekproef, Mittos, die haar eigen forelkwekerij landinwaarts had. Een andere groep ondernemingen uit de steekproef, de Özpekler Group, had dan weer kwekerijen in verschillende stuwbekkens. Volgens de informatie die door deze ondernemingen/groepen ondernemingen was verstrekt (en op overheidsniveau was geverifieerd), kwamen zij bijgevolg in 2015 (vóór de wijziging van de wettelijke voorschriften) en in 2016 (toen de nieuwe wettelijke voorschriften al van kracht waren) in aanmerking voor subsidies voor hetzelfde aantal productievergunningen (zes in het ene geval en drie in het andere geval). De wijziging van de wettelijke voorschriften had derhalve geen significante gevolgen voor die ondernemingen.
- (35) Ten tweede gold de beperking per juridische entiteit, hetgeen betekent dat bij een groep die bestaat uit verbonden ondernemingen, elke onderneming subsidies kon aanvragen tot de in het besluit genoemde limieten. Dit hield in dat als een groep ondernemingen bestond uit verschillende juridische entiteiten die hun kwekerijen (vergunningen) in dezelfde zone hadden, elke onderneming van de groep afzonderlijk kon worden gesubsidieerd, zelfs als de kwekerijen waren gelegen in dezelfde zone als die van een andere verbonden onderneming. Turkije bevestigde dat dit voor één groep uit de steekproef, de Alima Group, inderdaad het geval was. Beide verbonden ondernemingen binnen deze groep konden subsidies aanvragen ondanks het feit dat hun kwekerijen in dezelfde zone waren gelegen.
- (36) Hierdoor leidde de beperking alles bij elkaar genomen niet tot een aanzienlijke daling van het aantal ontvangers. Volgens de door Turkije verstrekte informatie daalde het aantal kwekerijvergunningen dat in aanmerking kwam voor de rechtstreekse subsidie van 947 kwekerijvergunningen in 2015 naar 837 kwekerijvergunningen in 2016 en naar 817 kwekerijvergunningen in 2017. Zoals in overweging 34 werd uitgelegd, daalde op individuele basis voor sommige ondernemingen tussen 2015 en 2016 het aantal voor subsidie in aanmerking komende vergunningen, maar veranderde het aantal vergunningen dat voor subsidie in aanmerking kwam voor sommige andere ondernemingen, zoals de Özpekler Group of Mittos, door de wijziging niet.
- (37) Naast de wijziging van de wettelijke voorschriften bij artikel 4.16 van het besluit van 2016 gaf Turkije middels hetzelfde besluit per 1 januari 2016 ook uitvoering aan een nieuwe rechtstreekse subsidie voor productie in gesloten systemen ⁽²⁾. In artikel 4.16 van het besluit werd bepaald dat het doel was om „maximaal te profiteren van de in het land beschikbare watervoorraden, om de kweek van aquacultuurproducten en verschillende soorten te garanderen op locaties waar water beperkt beschikbaar is”.
- (38) De subsidie voor productie in gesloten systemen kon ook worden verstrekt aan producenten van andere in het besluit genoemde vissoorten, zoals zeebrasem en zeebaars. De subsidie werd vastgesteld op 0,5 TRY per kg vis die wordt geproduceerd binnen dit systeem, ongeacht de geproduceerde vissoort.

4.2.2. Voor de forelproductie in 2017 te verstrekken subsidies

- (39) In lijn met de werkwijze die bestaat uit het jaarlijks aannemen van nieuwe besluiten en mededelingen ter regeling van de subsidies voor forelproducenten, werd het besluit van 2016 in 2017 vervangen door Besluit nr. 2017/10465 ⁽³⁾ betreffende de in 2017 te verstrekken landbouwsteun („het besluit van 2017”). Verder werden in Mededeling nr. 2017/38 ⁽⁴⁾ inzake steun voor de aquacultuur de voorwaarden om in aanmerking te komen voor de subsidies gedetailleerd beschreven.

⁽¹⁾ Bij de controle ter plaatse verklaarden de Turkse autoriteiten dat 30 % van de productie van forel landinwaarts plaatsvond en dat 70 % van de productie in stuwbekkens of op zee plaatsvond. Die informatie werd na de mededeling van feiten en overwegingen rechtgezet.

⁽²⁾ „Een volledig gecontroleerd aquacultuursysteem dat is gebaseerd op het beginsel van hergebruik in het kweekstelsel nadat bepaalde procedés zijn toegepast — zoals afvoer van het water dat is gebruikt tijdens de productie, verwijdering van uitwerpselen en voederresten met behulp van een reeks mechanische en biologische procedés, verrijking van zuurstof wat betreft kwaliteit en chemische structuur, verdamping van koolstofdioxide en ozon- en/of uv-behandeling —, dat het mogelijk maakt het watergebruik te beperken, dat zorgt voor een hogere output dan het volume per eenheid en voor een betere groei, en dat de mogelijkheid van optimaal gebruik van voeder, meer ruimte en bewegingsvrijheid voor de vissen en de mogelijkheid van het verkrijgen van producten met minder negatieve gevolgen voor het milieu garandeert.” (Artikel 4, onder c), van Mededeling nr. 2016/33 van het Ministerie van Voedselvoorziening en Landbouw).

⁽³⁾ Turks Besluit nr. 2017/10465 van 5 juni 2017 inzake landbouwsubsidies in 2017 (met terugwerkende kracht van toepassing vanaf 1 januari 2017).

⁽⁴⁾ Mededeling nr. 2017/38, met het opschrift „Mededeling inzake steun voor de aquacultuur”, die betrekking had op de tenuitvoerlegging van Besluit nr. 2017/10465, werd op 14 oktober 2017 in het Staatsblad gepubliceerd.

- (40) In het besluit van 2017 werden de bepalingen van artikel 4.16 betreffende het aantal vergunningen dat in aanmerking komt voor subsidie gehandhaafd. Tegelijkertijd werden de bedragen van de rechtstreekse subsidies voor de forelproductie verhoogd. De nieuwe subsidiebedragen waren als volgt:
- voor de eerste 250 ton werd de subsidie vastgesteld op 0,75 TRY/kg (ten opzichte van 0,65 TRY/kg in 2016);
 - voor de productie tussen 250 en 500 ton werd de subsidie vastgesteld op 0,375 TRY/kg (ten opzichte van 0,325 TRY/kg in 2016);
 - er werd geen subsidie verstrekt voor de productie boven 500 ton.
- (41) Ook werden bij het besluit van 2017 nieuwe subsidies geïntroduceerd. Volgens de informatie die door Turkije werd verstrekt, vervangen die nieuwe subsidies gedeeltelijk de rechtstreekse subsidies ten aanzien waarvan in het oorspronkelijke onderzoek compenserende maatregelen waren ingesteld en vormden zij hier een aanvulling op, en werd hiermee beoogd de consumptie van vis in Turkije te stimuleren, de naleving van milieunormen te bevorderen, ziekten te voorkomen en de voedselkwaliteit, de diversificatie en de traceerbaarheid te vergroten. Dit waren de nieuwe subsidies:
- subsidies voor forellen van meer dan 1 kg;
 - subsidies voor de etikettering van vis;
 - subsidies voor goede kweekmethoden.
- (42) Met de subsidies voor de productie van forellen van meer dan 1 kg werd beoogd de productdiversificatie te bevorderen. Het subsidiebedrag werd vastgesteld op 0,25 TRY/kg voor de productie van de eerste 250 ton en op de helft van dat bedrag (0,125 TRY/kg) voor de productie tussen 250 en 500 ton. De in artikel 4.16 vastgelegde en in de overwegingen 32 tot en met 35 toegelichte beperking van de subsidiabiliteitscriteria gold ook voor dit soort subsidie.
- (43) Na de mededeling van feiten en overwegingen voerden Turkije en de indiener van het verzoek aan dat de subsidie voor forellen van meer dan 1 kg uitsluitend betrekking had op forellen die tussen 1 en 1,2 kg wogen. Ze voerden aan dat forellen van meer dan 1,2 kg niet langer onder de definitie van het betrokken product vielen. Volgens Turkije zal het Ministerie van Landbouw daarenboven de subsidie voor forellen van meer dan 1,25 kg beperken in de komende mededeling waarin de voorwaarden van de subsidieregelingen voor de productie van 2018 worden vastgesteld. De subsidie voor forellen van meer dan 1 kg dient derhalve buiten beschouwing te worden gelaten bij de beoordeling van de ontwikkeling van de subsidiebedragen voor forelproducenten in zowel 2017 als 2018.
- (44) De Commissie stemde ermee in dat forel van 1,2 kg of meer die in gehele staat wordt verkocht niet het betrokken product was. Subsidies die worden verstrekt voor de productie van dergelijke vis, die uitsluitend voor een andere markt is bedoeld, geven derhalve geen aanleiding tot compenserende rechten in het kader van de huidige maatregelen.
- (45) De productie van forel tussen 1 kg en 1,2 kg, die onder de productomschrijving viel, had evenwel in 2017 van de regeling geprofitteerd. Op grond van artikel 4, onder f), van Mededeling nr. 2017/38 wordt de subsidie daarenboven aan een viskweker verstrekt „zodra de forellen worden geoogst”. Zelfs als Turkije voornemens was de subsidie voor forellen van meer dan 1,25 kg in 2018 te beperken, is er nog steeds geen wettelijk criterium in het besluit dat de subsidie uitsluit indien de forel in een andere vorm wordt verkocht. Volgens de verstrekte informatie is het in de sector gebruikelijk dat enkele van de grote geoogste forellen worden verwerkt en worden verkocht als het betrokken product, bijvoorbeeld in de vorm van filets. Het betrokken product wordt derhalve dienovereenkomstig gesubsidieerd. Verder kan de Commissie zich in haar analyse uitsluitend baseren op de relevante definitieve wettelijke en bestuursrechtelijke besluiten die van kracht zijn in het land van uitvoer. Daar de mededeling tot vaststelling van de voorwaarden voor 2018 nog niet is aangenomen, kunnen de door Turkije beschreven beoogde voorwaarden in dit stadium niet in aanmerking worden genomen. De Commissie weigerde derhalve om deze regeling buiten beschouwing te laten in haar algemene analyse en preciezerde daarentegen haar bevindingen met betrekking tot de economische gevolgen van de regeling (zie overweging 67).
- (46) Met de subsidies voor de etikettering van vis werd beoogd de traceerbaarheid en de kwaliteit van vis te verbeteren. Het subsidiebedrag werd vastgesteld op 0,02 TRY/stuk voor de productie van de eerste 250 ton en op de helft van dat bedrag (0,01 TRY) voor de productie tussen 250 en 500 ton. De beperking gold per productievergunning. De in artikel 4.16 vastgelegde en in de overwegingen 32 tot en met 35 toegelichte beperking van de subsidiabiliteitscriteria gold ook voor dit soort subsidie. De subsidie voor de etikettering van vis kon ook worden verstrekt aan producenten van andere in het besluit genoemde vissoorten, zoals zeebrasem en zeebaars. De belanghebbenden trokken die bevinding na de mededeling van feiten en overwegingen niet in twijfel.
- (47) Voor de subsidies voor goede kweekmethoden moest worden voldaan aan bepaalde normen op het gebied van milieu, voedselveiligheid, welzijn van vissen en traceerbaarheid. Om in aanmerking te komen voor de subsidie, moest elke onderneming een audit ondergaan. Na afronding van de audit kon een certificaat worden afgegeven.

De instellingen die de naleving van de normen controleerden, moesten door het ministerie zijn gecertificeerd. De uiterste termijn voor ondernemingen om een aanvraag in te dienen voor subsidies voor de in 2017 geproduceerde forel was 31 maart 2018. Het subsidiebedrag werd vastgesteld op 0,25 TRY/kg voor de eerste 250 ton aan productie. De beperking gold per juridische entiteit. De belanghebbenden trokken die bevinding na de mededeling van feiten en overwegingen niet in twijfel.

4.2.3. Conclusie

- (48) Na de wijziging van de wettelijke voorschriften bij artikel 4.16 van het besluit van 2016 lijkt het volume van de forelproductie dat in aanmerking komt voor rechtstreekse subsidies te zijn gedaald. Volgens de informatie die is verstrekt door Turkije en andere beschikbare informatie waren de daadwerkelijke effecten van de wijziging van de wettelijke voorschriften in 2016 wat betreft het volume en de waarde van de voor subsidie in aanmerking komende productie in vergelijking met de regeling die gold vóór de inwerkingtreding van dat besluit, echter lastig vast te stellen en waren die afhankelijk van de volumes die in het kader van elke vergunning werden geproduceerd.
- (49) De effecten varieerden voor de afzonderlijke ondernemingen ook naargelang van hun specifieke productieomstandigheden. Vanaf 2016 konden ondernemingen die onder de oude regeling meer dan één vergunning in dezelfde regio of zone hadden, slechts voor één van deze vergunningen rechtstreekse subsidie ontvangen. Andere ondernemingen met productie landinwaarts (zoals Mittos) of die actief waren in verschillende zones of regio's (zoals de Özpekler Group), ontvingen echter evenveel of zelfs meer rechtstreekse subsidies dan in de periode vóór 2016, omdat ze over meer dan één vergunning beschikten. Aangezien bovendien de beperking van artikel 4.16 van het besluit van 2016 gold per juridische entiteit, hingen de effecten van de wijziging van de wettelijke voorschriften op een groep ondernemingen ook af van de structuur van de groep. Hoewel de groepen ondernemingen zoals de GMS Group en de KLC Group de meeste gevolgen van de wijziging van de wettelijke voorschriften ondervonden, ondervonden ondernemingen of groepen ondernemingen zoals Alima, Mittos en Özpekler en alle kleine ondernemingen die meer dan 65 % van de ondernemingen vertegenwoordigen derhalve slechts in beperkte mate of helemaal geen gevolgen.
- (50) Bovendien merkte de Commissie op dat het daadwerkelijk aan rechtstreekse subsidies voor forelproducenten verstrekte bedrag in 2017 was gestegen (zie overweging 40). Op grond van de besluiten van 2016 en 2017 werden eveneens meerdere nieuwe subsidies ingevoerd die aan forelproducenten kunnen worden verstrekt (zie punten 4.2.1 en 4.2.2.).
- (51) Hoewel de in 2016 ingevoerde beperkingen mogelijk hebben geleid tot een daling van de subsidiëring in de vorm van rechtstreekse subsidies, heeft Turkije derhalve tegelijkertijd nieuwe subsidies ingevoerd en/of bestaande subsidiemaatregelen gewijzigd. Een belangrijke vraag was dus of de hogere rechtstreekse subsidies en de nieuw ingevoerde subsidies de in het besluit van 2016 geïntroduceerde beperking niet zouden compenseren. Als dit het geval zou zijn, zou het totale niveau van subsidiëring gelijk kunnen zijn aan of hoger kunnen zijn dan het niveau van subsidiëring dat werd berekend toen de oorspronkelijke compenserende rechten werden ingesteld. Zelfs als één producent in 2016 minder voordeel van de rechtstreekse subsidies had ontvangen omdat zijn verschillende vergunningen of kwekerijen als één werden beschouwd, zou deze wijziging niet per definitie een daling van het totale niveau van subsidiëring ten opzichte van de situatie vóór de wijziging van de wettelijke voorschriften in 2016 tot gevolg hebben gehad (zie de overwegingen 62 tot en met 65).
- (52) De Commissie was derhalve van oordeel dat zij zowel de effecten van alle subsidiemaatregelen die mogelijk aan de forelproducenten in Turkije ten goede zijn gekomen (of in de toekomst mogelijk ten goede zullen komen) als het totale niveau van subsidiëring op nationale schaal moest beoordelen. Derhalve heeft zij de specifieke effecten van de wijziging van de wettelijke voorschriften in het onderzoektijdvak niet voor elk van de ondernemingen uit de steekproef afzonderlijk onderzocht, maar heeft zij een globale beoordeling uitgevoerd en de conclusies daarvan bevestigd door zich te baseren op de informatie die werd verstrekt door de producenten-exporteurs uit de steekproef.
- (53) Na de mededeling van feiten en overwegingen voerden Turkije en de indiener van het verzoek aan dat de Commissie de subsidiemarges voor de ondernemingen uit de steekproef afzonderlijk had moeten herberekenen. De Commissie wees dit argument van de hand. De indiener van het verzoek verzocht om de daling van de subsidies voor alle forelproducenten in Turkije na de wijziging van de wettelijke voorschriften in 2016 opnieuw te beoordelen. Aangezien er geen sprake was van een langdurige wijziging van de omstandigheden op nationaal niveau, achtte de Commissie het onwenselijk om de overeenkomstige afzonderlijke subsidiebedragen te berekenen. De ingevoerde wijzigingen bleken niet te volstaan om aan te tonen dat de hoogte van de subsidiëring substantieel was veranderd en dat deze verandering van blijvende aard was. Het onderzoek van de subsidiëring op nationaal niveau evenals de geraamde subsidiebedragen in 2018 bevestigden bovendien dezelfde conclusie.

4.3. Ontwikkeling van de subsidies die zijn verstrekt voor de forelproductie op nationaal niveau

4.3.1. Subsidies die tussen 2013 en 2016 zijn verstrekt aan de forelproducenten

- (54) Tussen 2013 en 2016 werden de volgende bedragen aan subsidie verstrekt aan de forelproducenten:

Tabel

Rechtstreekse subsidies voor de forelproducenten

	Productiejaar			
	2013 (tijdvak van het oorspronkelijke onderzoek)	2014	2015	2016
Subsidiebedrag (TRY)	62 992 720	53 599 382	50 093 952	39 762 389
<i>Index</i>	100	85	80	63
Productievolume (in ton)	128 059	112 345	106 598	104 356
<i>Index</i>	100	88	83	81

Bron: Door Turkije verstrekte gegevens.

- (55) Tussen 2013 en 2016 daalden de subsidies voor de forelproductie in totaal met 37 %.
- (56) De grootste daling van de subsidies (20 %) vond plaats tussen 2013 en 2015 en dus voorafgaand aan de wijziging van de wettelijke voorschriften die bij het besluit van 2016 werd geïntroduceerd. De daling tussen die jaren komt overeen met de daling van de productie van forel (17 %) in dezelfde periode.
- (57) De daling van de subsidies tussen 2015 en 2016 (voor en na de wijziging) bedroeg 20,6 %.

4.3.2. In 2016 door Turkije verstrekte subsidies

- (58) In 2016 bedroegen de totale bedragen die daadwerkelijk als rechtstreekse subsidies werden verstrekt aan forelproducenten 39 762 389 TRY.

4.3.3. In 2017 door Turkije verstrekte subsidies

- (59) De uitvoering van alle subsidiemaatregelen waarvoor de forelproducenten in 2017 in aanmerking konden komen, was op het moment van de controle ter plaatse nog niet voltooid. Derhalve heeft de Commissie haar voorlopige bevindingen gebaseerd op de globale raming van de begroting voor 2017 voor elk van de maatregelen.
- (60) In 2017 bedroeg de begroting die was uitgetrokken voor rechtstreekse subsidies 52 500 000 TRY. Volgens de voorlopige informatie die door Turkije werd verstrekt tijdens de controle ter plaatse, zou 90 % van de begroting (47 250 000 TRY) worden uitgegeven.
- (61) Daarnaast werd de volgende begroting vastgesteld voor de in 2017 ingevoerde nieuwe subsidiemaatregelen:
- productie in gesloten systemen — 500 000 TRY;
 - etikettering van vis — 10 000 000 TRY;
 - goede kweekmethoden — 2 000 000 TRY;
 - productie van forellen van meer dan 1 kg — 1 875 000 TRY.
- (62) De begroting voor de productie in gesloten systemen, de etikettering van vis en goede kweekmethoden omvatte ook subsidies voor de productie van andere soorten, zoals zeebrasem en zeebaars. Op basis van de door Turkije verschaft statistieken met betrekking tot het totale productievolume van de aquacultuur in 2016 was de productie van forel goed voor 41,2 % van de productie van voor subsidie in aanmerking komende vis.
- (63) Op basis van de geraamde begroting, de uitgavenratio van 90 % en het feit dat sommige maatregelen ten goede moesten komen aan de productie van andere vissoorten dan forel, schatte de Commissie in eerste instantie dat het totale bedrag van de subsidies voor forelproducenten in 2017 meer zou kunnen bedragen dan 50 miljoen TRY. Die schatting was gebaseerd op de informatie die door Turkije werd verstrekt en waarin werd aangegeven dat naar verwachting 90 % van de begroting voor rechtstreekse subsidies zou worden uitgegeven. Daarnaast heeft de Commissie hetzelfde percentage van begrotingsuitgaven toegepast om de hoogte van de subsidies voor de in

2017 ingevoerde aanvullende subsidiemaatregelen te evalueren (zie overweging 61). Ten slotte heeft de Commissie voor de begrotingslijnen die ook andere voor subsidie in aanmerking komende vissoorten omvatten (ofwel subsidies voor de productie in gesloten systemen, de productie van forellen van meer dan 1 kg, de etikettering van vis en goede kweekmethoden) de ratio van 41,2 % toegepast, dat overeenkomt met het aandeel van de forelproductie in de voor subsidie in aanmerking komende productie van vis.

- (64) Na de mededeling van feiten en overwegingen voerden Turkije en de indiener van het verzoek aan dat geen enkele Turkse forelproducent in 2017 een subsidie had verkregen, noch voor de productie in gesloten systemen noch voor de etikettering van vis, hoofdzakelijk wegens de initiële investeringskosten en de onuitvoerbaarheid van de twee maatregelen. Het maximale voordeel voor goede kweekmethoden was in 2017 goed voor niet meer dan 592 250 TRY en er was daadwerkelijk slechts 83 % van de geplande begroting uitgegeven in plaats van de 90 % die initieel door de Turkse autoriteiten was geraamd.
- (65) De Commissie stemde ermee in om het totale bedrag van de subsidies voor forelproducenten opnieuw te beoordelen op basis van de werkelijke bedragen die forelproducenten in 2017 ontvingen. Het totale bedrag van de subsidies voor forelproducenten bedroeg, op basis van die nieuwe hoogte van subsidiemaatregelen, circa 48,5 miljoen TRY in 2017.
- (66) Verder voerde Turkije aan dat de subsidieregeling voor forellen van meer dan 1 kg niet zou mogen worden opgenomen in de berekening van het voordeel voor forelproducenten. Volgens zijn in de hoorzitting voorgestelde berekeningen zou het bedrag van de subsidies voor de productie van het betrokken product dan ongeveer 43 miljoen TRY bedragen in 2017.
- (67) De Commissie merkte echter op dat die regeling aan drie verschillende soorten forel ten goede kan komen: 1) forellen van 1 tot 1,2 kg; 2) forellen van meer dan 1,2 kg die na verwerking mogelijk onder het betrokken product vallen; en 3) forellen van meer dan 1,2 kg die voor een andere markt dan het betrokken product zijn bedoeld. Bij gebrek aan precieze cijfers over de manier waarop de subsidiemiddelen moeten worden toegewezen, was de Commissie niet in staat om het precieze bedrag voor elk van de drie soorten te berekenen. Zelfs wanneer ervan uit wordt gegaan dat 100 % van deze subsidie uitsluitend naar de derde soort zou gaan en dus geen gevolgen zou hebben voor het betrokken product, zou de algemene conclusie hoe dan ook niet wijzigen. Het bedrag van 43 miljoen TRY in 2017 zou inderdaad nog steeds een stijging met 4 miljoen TRY vertegenwoordigen ten opzichte van 2016. Die stijging zou een significant deel van de gevolgen van de daling van 2016 opvangen, die volgens de indiener van het verzoek de wijziging is die het nieuwe onderzoek van de maatregelen zou rechtvaardigen.

4.3.4. Conclusie

- (68) Tussen het tijdvak van het oorspronkelijke onderzoek (het jaar 2013) en 2016 zijn de subsidies voor forelproducenten met 37 % gedaald. De daling van de subsidies sinds 2013 had echter niet enkel te maken met de wijziging van de wettelijke voorschriften in 2016, maar was ook het gevolg van een algehele daling van de forelproductie (zie de tabel in overweging 54). Na 2016 zijn de verstrekte subsidies voor forelproducenten weer gestegen.
- (69) In 2017 bedroeg het totale bedrag van de subsidies voor forelproducenten tussen 43 en 48,5 miljoen TRY. De Commissie concludeerde derhalve dat het bedrag van de subsidies na 2016 in de buurt komt van het bedrag vóór de wijziging van de wettelijke voorschriften.
- (70) De Commissie kwam dan ook tot de conclusie dat de daling van de bestaande subsidies na de wijziging van de wettelijke voorschriften in 2016 van tijdelijke aard was en dat de totale subsidiebedragen evenals de hoogte van de productiesteu per ton sinds 2016 opnieuw zijn gestegen.

4.4. Blijvende aard van de gewijzigde omstandigheden

- (71) Gezien de conclusies in punt 4.3.4 bleef de Commissie derhalve bij haar standpunt dat de daling van de subsidiëring van forelproducenten in 2016 slechts van tijdelijke aard was. Aangezien de voorwaarden en bedragen jaarlijks door Turkije worden herzien, bleef zij eveneens bij haar standpunt dat de ingevoerde wijzigingen niet konden worden geacht van blijvende aard te zijn, met name omdat:
- het bedrag van de rechtstreekse subsidie per ton in 2017 is gestegen;
 - vier nieuwe soorten subsidiemaatregelen werden ingevoerd in 2017;
 - en in 2018 een nieuwe subsidie werd ingevoerd om ziekten te bestrijden bij jonge vis (juvenielen).

De Commissie raamde verder dat de totale subsidies voor forelproducenten tot 56 miljoen TRY kunnen bedragen in 2018, d.w.z. ongeveer 6 miljoen TRY meer dan in 2015, het jaar vóór de wijziging van de wettelijke voorschriften ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ De raming beruiste op het productievolume van 2017 door de uitgavenratio van 83 % van 2017 toe te passen. Voor maatregelen die werden voorzien voor andere soorten, paste de Commissie een ratio van 43,6 % toe, die het aandeel van de forelproductie binnen de voor de subsidie in aanmerking komende soorten vertegenwoordigde.

- (72) Na de mededeling van feiten en overwegingen voerden Turkije en de indiener van het verzoek aan dat de in 2018 ingevoerde subsidie voor de bestrijding van ziekten bij de productie van jonge vissen geen betrekking had op het betrokken product. Zij hebben hun argument echter niet onderbouwd. Volgens de Commissie was er geen bijzondere reden waarom de subsidie geen betrekking zou hebben op het betrokken product. Opvallender nog, zelfs het Ministerie van Landbouw stelde de nieuwe subsidiemaatregel tijdens de controle ter plaatse voor als een subsidie voor forelproducenten. De Commissie heeft het argument dan ook afgewezen.
- (73) Na de mededeling van feiten en overwegingen voerden Turkije en de indiener van het verzoek eveneens aan dat de subsidies voor productie in gesloten systemen en de etikettering van vis bij de beoordeling buiten beschouwing moesten worden gelaten, aangezien er geen gebruik van was gemaakt in 2017 en aangezien het duur en praktisch niet haalbaar was om er gebruik van te maken (zie overweging 64). De Commissie merkte in dit opzicht op dat het bedrag van de subsidie voor de etikettering van vis in 2017 0,02 TRY/stuk bedroeg voor de productie tot 250 ton, maar dat het bedrag in 2018 leek te stijgen naar 0,03 TRY/stuk ⁽¹⁾. Het lijkt er dus op dat Turkije de maatregelen aantrekkelijker maakt. De Commissie heeft het argument dat deze nieuwe subsidiemaatregelen niet mogen worden opgenomen in de ramingen van de subsidies in 2018 en de nabije toekomst dan ook afgewezen.
- (74) Volgens de informatie waarover de Commissie beschikt, moeten de forelproducenten daarenboven initiële investeringen doen en/of zich aan audits onderwerpen teneinde hun zakelijke praktijken in overeenstemming te brengen met de subsidiabiliteitscriteria van de nieuw ingevoerde subsidiemaatregelen. Daarom is het, zelfs als de begroting voor deze maatregelen in het eerste jaar/de eerste jaren van toepassing niet wordt uitgegeven, waarschijnlijk dat er meer gebruik van zal worden gemaakt in de jaren erna, zodra de ondernemingen hun activiteiten hebben aangepast om in aanmerking te kunnen komen voor financiering.
- (75) Turkije en de indiener van het verzoek voerden ten slotte aan dat de Commissie er rekening mee had moeten houden dat de Turkse lire de afgelopen jaren met 90 % is gedevalueerd. Volgens hen was de devaluatie van blijvende aard.
- (76) De Commissie was het niet eens met het argument. De devaluatie van de Turkse lire, een vrij converteerbare valuta met een schommelende wisselkoers, kan niet worden toegeschreven aan Turkije. De wisselkoersen van de valuta volgen bovendien mogelijk gedurende een bepaalde periode een zekere tendens, maar kunnen gedurende een andere periode evenzeer een andere richting uitgaan. De nodige stabiliteit en voorspelbaarheid ontbreken derhalve om te kunnen spreken van een blijvende wijziging van de omstandigheden.

4.5. Conclusie

- (77) In het licht van die overwegingen bleef de Commissie bij haar standpunt dat de regeling voor de uitvoering van rechtstreekse subsidies wordt gekenmerkt door constante wijzigingen van de rechtsgrondslag, de subsidiabiliteitscriteria en de daadwerkelijke bedragen die met subsidiëring zijn gemoeid. Ook al wijken de daadwerkelijke bedragen van 2018 af van de ramingen van de Commissie, de regeling voor de uitvoering van subsidiemaatregelen is voortdurend aan verandering onderhevig, waardoor dergelijke wijzigingen niet kunnen worden geacht van blijvende aard te zijn. In dit kader bleef de Commissie eveneens bij haar standpunt dat de tussen 2013 en 2016 vastgestelde daling van de subsidies slechts van tijdelijke aard was, aangezien de subsidiebedragen voor 2017 en 2018 naar schatting een vergelijkbaar niveau als in 2013 zouden bereiken. Derhalve, en in tegenstelling tot wat de indiener van het verzoek aanvoert, concludeerde de Commissie dat de in 2016 waargenomen daling niet kon worden geacht van blijvende aard te zijn.

5. BEËINDIGING VAN HET GEDEELTELIJKE TUSSENTIJDSE NIEUWE ONDERZOEK

- (78) Op basis van de conclusies van de Commissie met betrekking tot de wijzigingen bij de uitvoering van de rechtstreekse subsidies voor forelproducenten in Turkije en de omstandigheid dat deze wijzigingen niet van blijvende aard zijn, werd het verzoek om een gedeeltelijk tussentijds nieuw onderzoek geacht ongegrond te zijn en dient het gedeeltelijke tussentijdse nieuwe onderzoek derhalve te worden beëindigd.
- (79) De bij Uitvoeringsverordening (EU) 2015/309 ingestelde geldende maatregelen moeten derhalve worden gehandhaafd.
- (80) Alle partijen werden in kennis gesteld van de belangrijkste feiten en overwegingen op basis waarvan de Commissie voornemens was het onderzoek te beëindigen. Zij konden hierover ook binnen een bepaalde termijn opmerkingen maken. Wanneer deze opmerkingen gegrond waren, werd daarmee naar behoren rekening gehouden.

⁽¹⁾ Turks Besluit nr. 2018/11460 van 21 februari 2018 inzake landbouwsubsidies in 2018 (met terugwerkende kracht van toepassing vanaf 1 januari 2018).

- (81) Deze verordening is in overeenstemming met het advies van het comité dat is ingesteld bij artikel 15, lid 1, van Verordening (EU) 2016/1036 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Het gedeeltelijke tussentijdse nieuwe onderzoek van de compenserende maatregelen die van toepassing zijn op de invoer van bepaalde regenboogforel van oorsprong uit Turkije wordt beëindigd zonder dat het niveau van de geldende compenserende maatregelen wordt gewijzigd.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 4 juni 2018.

Voor de Commissie
De voorzitter
Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ Verordening (EU) 2016/1036 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Unie (PB L 176 van 30.6.2016, blz. 21).

BESLUITEN

UITVOERINGSBESLUIT (EU) 2018/824 VAN DE COMMISSIE

van 4 juni 2018

tot beëindiging van de antidumpingprocedure betreffende de invoer van ferrosilicium, van oorsprong uit Egypte en Oekraïne

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) 2016/1036 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Unie ⁽¹⁾ („de basisverordening”), en met name artikel 9, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

A. INLEIDING

- (1) Op 2 augustus 2017 heeft de Europese Commissie („de Commissie”) een antidumpingonderzoek betreffende de invoer in de Unie van ferrosilicium, van oorsprong uit Egypte en Oekraïne, geopend en een bericht van inleiding ⁽²⁾ gepubliceerd in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.
- (2) Het onderzoek is geopend naar aanleiding van een klacht die was ingediend door Euroalliages („de klager”) namens vier producenten in de Unie, namelijk Ferropem, Ferroatlántica SL, OFZ en Huta Laziska SA, die goed zijn voor meer dan 90 % van de totale productie in de Unie van ferrosilicium. De klacht bevatte voorlopig bewijsmateriaal van schade veroorzakende dumping dat toereikend werd geacht om het onderzoek te openen.
- (3) De Commissie heeft de klager, de haar bekende producenten-exporteurs in Egypte en Oekraïne, de haar bekende importeurs en gebruikers alsmede andere haar bekende betrokken partijen en vertegenwoordigers van Egypte en Oekraïne op de hoogte gesteld van de opening van het onderzoek. De belanghebbenden zijn in de gelegenheid gesteld om binnen de in het bericht van inleiding genoemde termijn hun standpunt schriftelijk kenbaar te maken en te verzoeken te worden gehoord.
- (4) Tussen december 2017 en februari 2018 zijn controlebezoeken uitgevoerd bij de vier producenten in de Unie, de medewerkende producenten-exporteurs in respectievelijk Egypte en Oekraïne, en één medewerkende verbonden importeur in de Unie.

B. INTREKKING VAN DE KLACHT EN BEËINDIGING VAN DE PROCEDURE

- (5) Per e-mail van 27 februari 2018 heeft de klager de Commissie medegedeeld dat hij zijn klacht intrekt.
- (6) Overeenkomstig artikel 9, lid 1, van de basisverordening kan de procedure worden beëindigd wanneer de klacht wordt ingetrokken, tenzij dit strijdig is met het belang van de Unie.
- (7) Bij het onderzoek is uit niets gebleken dat de beëindiging strijdig zou zijn met het belang van de Unie. Derhalve is de Commissie van oordeel dat dit onderzoek moet worden beëindigd.
- (8) De belanghebbenden zijn hiervan op de hoogte gebracht en in de gelegenheid gesteld opmerkingen te maken. De Commissie heeft echter geen opmerkingen ontvangen waaruit blijkt dat de beëindiging niet in het belang van de Unie zou zijn.
- (9) De Commissie concludeert bijgevolg dat de antidumpingprocedure betreffende de invoer in de Unie van ferrosilicium, een ferrolegering met een siliciumgehalte van 20 of meer doch niet meer dan 96 gewichtspercenten en een ijzergehalte van 4 of meer gewichtspercenten, van oorsprong uit Egypte en Oekraïne, moet worden beëindigd zonder dat maatregelen worden ingesteld.
- (10) Dit besluit is in overeenstemming met het advies van het bij artikel 15, lid 1, van de basisverordening ingestelde comité,

⁽¹⁾ PB L 176 van 30.6.2016, blz. 21.

⁽²⁾ PB C 251 van 2.8.2017, blz. 5.

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

De antidumpingprocedure betreffende de invoer van ferrosilicium, een ferrolegering met een siliciumgehalte van 20 of meer doch niet meer dan 96 gewichtspercenten en een ijzergehalte van 4 of meer gewichtspercenten, van oorsprong uit Egypte en Oekraïne, momenteel ingedeeld onder de GN-codes 7202 21 00, 7202 29 10 en 7202 29 90, wordt beëindigd.

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Gedaan te Brussel, 4 juni 2018.

Voor de Commissie

De voorzitter

Jean-Claude JUNCKER

ISSN 1977-0758 (elektronische uitgave)
ISSN 1725-2598 (papieren uitgave)

Bureau voor publicaties van de Europese Unie
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

NL